

ماہوار **سنت زراعت** میگزین

سیپٹمبر، اکتوبر 2026

SEPTEMBER-OCTOBER 2026

MONTHLY

SINDH ZARA'AT

MAGAZINE

سردار محمد بخش خان مهر، صوبائی وزیر زراعت حکومت سندھ جون مصروفیتوں

Sindh Zara'at

سنڌ زراعت

شمارو: 10-09

سيپٽمبر - آڪٽوبر 2026

سنڌ

نمبر	عنوان	صفحہ
1.	سيپٽمبر - آڪٽوبر جازري ڪم ڪار	03
2.	ڪڻڪ پوکڻ لاءِ اڳواٽ تياري	05
3.	سيپٽمبر مهيني ۾ سارين جي سار سنڀال	06
4.	ڪمند جي پوک ۽ سار سنڀال	06
5.	ڪپھ جي گدلاڻ جا سبب ۽ صاف چونڊو	07
6.	انڊ ۾ اڇاڻڪ سوڪھڙي واري بيماري ۽ ان کان بچاءُ لاءِ بنيادي سفارشون	08
7.	ربيع جي پاڇين جون فصلوار سفارشون	09
8.	سنڌ ۾ ڪڇي جي پيداوار ۽ ٿر ۾ ڪڇي جي پوک	11
9.	سنڌ پنهنجي ڪڇيءَ جي صنعت کي عالمي برآمدتي طاقت ۾ ڪيئن تبديلي ڪري سگهي ٿي	12
10.	دالين وارن فصلن جي پوک	13
11.	برسيم جي پوک	14
12.	لوسڻ جي پوک	14
13.	نامياتي پوک	15
14.	ٿمائي جي فصل تي حملو ڪندڙ مختلف بيماريون	17
15.	سنڌ فارمرز ايگريڪلچرل ڪليڪٽوز ايڪٽ 2026 جو مسودو	18
16.	سردار محمد بخش خان مهر وزير زراعت حڪومت سنڌ جي زرعي توسيع سنڌ حيدرآباد دوري بابت رپورٽ	20

نگران اعليٰ

سردار محمد بخش خان مهر
(وزير زراعت)

نگران

محمد زمان

سيڪريٽري

زراعت، سڀلاءِ ۽ پرائيسز سنڌ

چيف ايڊيٽر

الهم ورايورنڊ

ڊائريڪٽر جنرل زرعي توسيع سنڌ

ايڊيٽر

منير احمد ڪاڪا

ڊائريڪٽر زرعي اطلاعات

جوائنٽ ايڊيٽرس

فهميم قريشي

فرحين اڄڻ

سرڪيوليشن انچارج

محسن خان سھتو

فوٽو گرافي

الطاف حسين اوڊو، جميل چانڊيو ۽ جابر لغاري

ڪمپوزنگ ۽ ٽي آئوٽ

علي انور لغاري

ڊائريڪٽوريٽ زرعي اطلاعات، زرعي توسيع زراعت کاتو سنڌ

بلاڪ ايف، شهباز بلڊنگ، حيدرآباد

فون: 022-9200108, 022-9201276

Email: dai.sindhhyd@gmail.com

پیغام

زراعت جي ترقي لاءِ جديد ڄاڻ، سائنسي طريقن ۽ بروقت معلومات تائين آبادگارن جي رسائي انتهائي ضروري آهي. موجوده دور جي چئلينجن کي منهن ڏيڻ لاءِ آبادگارن کي صحيح معلومات ۽ فني رهنمائي فراهم ڪرڻ وقت جي اهم ضرورت آهي.

ڊائريڪٽوريٽ زرعي اطلاعات زرعي توسيع سنڌ، آبادگارن ۽ زراعت کاتي وچ ۾ معلوماتي رابطي کي مضبوط بڻائڻ لاءِ ماهوار سنڌ زراعت رسالي، ريڊيو ٽي وي، سوشل ميڊيا، موبائل سٽيم، بروشرن ۽ ٻين ذريعن ذريعي زرعي ڄاڻ پهچائي رهيو آهي. جديد مواصلاتي ذريعن جي مدد سان ڪوشش ڪئي وڃي ٿي ته زراعت کاتي جون سرگرميون، زرعي سفارشون ۽ آبادگارن لاءِ فائديمند معلومات سولي ۽ عام فهم انداز ۾ وڌيڪ کان وڌيڪ ماڻهن تائين پهچائي وڃي.

”سنڌ زراعت“ رسالو پڻ ان ئي سلسلي جي هڪ اهم ڪڙي آهي، جيڪو آبادگارن، زرعي ماهرن ۽ لاڳاپيل ماڻهن وچ ۾ معلومات جي ڏي وٺ جو ذريعو بڻجي رهيو آهي. سيپٽمبر - آڪٽوبر جو هي شمارو پڻ اهڙي مواد سان پيش ڪيو پيو وڃي، جيڪو آبادگارن جي زرعي ڄاڻ ۾ واڌارو آڻڻ سان گڏ کين جديد زرعي رجحانن ۽ خدمتن کان آگاهه ڪري ٿو.

اسان جو يقين آهي ته زرعي ترقي لاءِ صرف پيداوار ۾ واڌارو ڪافي ناهي، پر آبادگار کي ڄاڻ، مناسب رهنمائي ۽ جديد معلومات سان بااختيار بڻائڻ پڻ ضروري آهي. ڄاڻيل ۽ باخبر آبادگار ئي بهتر فيصلا ڪري سگهي ٿو ۽ بهتر فيصلا سنڌ جي زراعت کي وڌيڪ مضبوط ۽ پائيدار بڻائڻ ۾ اهم ڪردار ادا ڪن ٿا.

سات سلامت

منير احمد ڪاڪا

ڊائريڪٽر

زرعي اطلاعات سنڌ

حيدرآباد

سيپٽمبر-آڪٽوبر جازرعي ڪم ڪار

ڪڻڪ جي پوکيءَ لاءِ زمين جي تياري: پهريان پوکيل فصل جيئن ئي پورو / ختم ٿئي ته ڪڻڪ جي پوکي لاءِ زمين کي جلدي جلدي هَر ڏيو. برسات وارن علائقن ۾ زمين کي گهرا / اونهار هَر ڏئي زمين کي کولي ڇڏيو. گهڻي برسات کانپوءِ مناسب وقفن سان زمين کي ڪلٽيوپٽر جا هَر ڏيو ته جيئن گندگاهن کي ختم يا انهن تي ضابطو آڻي ۽ گهم کان محفوظ ڪري سگهجي. آبپاشي وارن علائقن ۾ زمين کي هَر ڏيئي گندگاهن تي ضابطو آڻي سگهجي ٿو. گاهن وارا فصل: جوار مڪئي ۽ باجهري وارا فصل چاري طور پوکيا وڃن. تنهنڪري گاهن طور ڪاهيل فصل جي پهرين ڪٽائي آگسٽ / سيپٽمبر ۾ ڪئي وڃي. تبلي بجن وارا فصل:		
تيار ٿيل فصل کي وقتائتي لابياري ڪرڻ سان به چاڻي/چڻڻ جي نقصان کي گهٽائي سگهجي ٿو. لابياري کانپوءِ فصل کي اُس ۾ کليل آسمان هيٺان رکڻ ته جيئن ان کي خشڪ ڪري پوءِ ڳاه ڪجي. دير سان پوکيل فصل کي ان جي گهرج مطابق پاڻ ڏبو.	مورج م ڪي (Sunflower) پواڙي (Safflower) بوهي مڱ / ڪاڇا Groundnut هيڙ (Caster)	
گندگاهه کي ختم ڪرڻ لاءِ گڏ ڪيو ۽ ٻوٽي جي پاڙن ۾ مٽي چاڙهيو. فصل کي گهرج مطابق پاڻي ڏيو. آڳاٽي پوکيل فصل تيار ٿيڻ / پيڇڻ جي مرحلي ۾ هوندو. اهڙا طريقا اختيار ڪيو جو پڪين جي امڪاني حملن کان فصل جي نقصان کي گهٽائي سگهجي. آڪٽوبر جي ٻئي هفتي کان فصل جي پوکي شروع ڪجي. فصل جي پوکي ناڙيءَ ذريعي ڪريو. قطار کان قطار جو فاصلو 60 سينٽي ميٽر رکڻ. نج ۽ تصديق ٿيل بچ جو استعمال ڪريو. تيار ٿيل فصل ۾ کوٽائي/لابارو شروع ڪيو. ان کانپوءِ لابياري ڪيل فصل کي صحيح طريقي سان سڪائي خشڪ ڪيو. فصل کي ان جي گهرج مطابق پاڻي ڏيو ۽ فصل جو هر هفتي جائزو وٺندا رهو. جنهن جي ڪري توهان جي پنداوار ۾ اضافو ٿيندو.		

ڪمند جو فصل:

- ڪمند جي فصل کي ان جي گهرج مطابق پاڻي ڏيو.
- ڪمند جي سيٽمبر واري پوکي کي جاري رکو.
- ڪڏهن به بيماريءَ ۽ جيتن کاڌل بچ پوکي لاءِ استعمال نه ڪريو.
- هميشه 6-8 مهينن واري تازي فصل مان بچ وٺو.

پاڻ جو استعمال:

فصل	خوراڪي جزا kg/ha		
	پوتاش	فاسفورس	نائروجن
ڪمند:			
ڏکڻ سنڌ/ سنڌ جا هيٺيان علائقا	175	112	275
وچولي سنڌ/ وچولا علائقا	160	100	250
اتر سنڌ/ سنڌ جا اترين علائقا	100	87	175

- فاسفورس وارو سمورو پاڻ ۽ نائروجن $1/3$ ۽ پوتاش جو سمورو سفارش ڪيل پاڻ پوکيءَ واري ٽائيم تي ڏيڻ گهرجي.

نوٽ: خوراڪي جزن جا سفارش ڪيل مقدار اصل ۽ صحيح سفارش جي قابل تڏهن ٿيندا جڏهن زمين جي صحيح چڪاس ڪرائي معلوم ڪجي.

نقصانن تي ضابطو (Pest Management):

ڪپھ وونئڻ:	فصل جو معائنو روزاني جي بنياد تي ڪجي. خصوصي طور تي ميلي بگ ۽ گلابي سنڌيءَ جي امڪاني حملي کان هوشيار رهجي. ميلي بگ ۽ گلابي سنڌيءَ جي امڪاني حملي کان بچاءَ لاءِ مناسب قدم کڻجي.
ڪمند:	اڇي مک ۽ گهوڙيلا مک Pyrrilla جي حملي جو خيال رکجي. ۽ ان تي ضابطي لاءِ حد جي زرعي ماهرن کان فصل جو معائنو ڪرائي صحيح صلاح وٺجي.
بصر:	روزاني جي بنياد تي فصل جو احتياط سان جائزو وٺجي. ۽ لشڪري سنڌيءَ جي حملي جو خيال ڪجي ان سان گڏوگڏ امريڪن سنڌيءَ رس چوسيندڙ جيتن جي حملي جو به جائزو وٺجي. حد جي زرعي ماهر سان مشورو ڪري مناسب زرعي زهر استعمال ڪجن.

گوبي:

فصل جو معائنو ڪري هيري جهڙي ڪاري مک، سائي ڪينئن جي حملي جي صورت ۾ هڪدم انهن تي ضابطي ۾ آڻڻ جي ڪوشش ڪجي.

ٿماتو:

رس چوسيندڙ جيتن ۽ پن ڪٽيندڙ ڪيئن جو احتياط سان جائزو وٺجي. خصوصي طور تي ٿماتي جي اڇي مک، جيڪڏهن انهن جو حملو اقتصادي نقصان جي حد کان وڌيڪ هجي ته هڪدم احتياطي تدبيرون استعمال ڪجن.

هرج:

مرچن تي رس چوسيندڙ جيتن ۽ خصوصي طور تي ٿرپس ۽ جوئن جي حملي کي نظر ۾ رکجي. فصل جو روزاني معائنو ڪجي، حملي جي صورت ۾ هڪدم احتياطي تدبيرون استعمال ڪجن.

ٻوٽن جي بيمارين تي ضابطو:

- ڪمند جي بيمارين کان بچاءَ لاءِ شروعاتي احتياطي تدبير اها ڪجي جو ڪمند جي بچ واريون به کان تي اکين وارين ڳرين جا سیت ٽاپسن 2 گرام هڪ لٽر پاڻي ۾ ملائي، بچ وارا سیت 5 منتن تائين ان ۾ رکي پوءِ پوکي ڪجي.
- گوگڙي جي ڪني ٿيڻ واري بيماريءَ کان بچاءَ لاءِ به کان تي گڏيل اسپري اينٽراڪول يا مينڪوزيب+ميٿاليڪسل 2 گرام لٽر پاڻي ۾ ملائي ان سان گڏ ٿريسر جيت مار دوا ملائي 15 ڏينهن جي وقفي سان اسپري ڪجي.
- انڊ جي وڻ ۾ زخم يا پرونگ دوران ٿيل زخمن تي بورڊيوڪس مڪسچر (1.1.10) هڪ ڪلوگرام چن، هڪ ڪلوگرام ڪاپر سلفيت ۽ 10 لٽر پاڻي الڳ الڳ پسائي سڄي رات رکو ۽ ان کان پوءِ ان کي انهن جائيل مقدار پاڻي ۾ ملائي زخمن واري جڳهه تي هڻو.
- انڊن جي سوتي مولڊ بيماريءَ تي ضابطو آڻڻ لاءِ ڪاپر آڪسي ڪلورائيڊ 500 گرام 100 لٽر پاڻي ۾ ملائي اسپري ڪيو.
- بصرن جي نرسريءَ کي رونبي ڪرڻ کان اڳ بچ جي بيماري کان بچاءَ لاءِ ريڊومل گولڊ 2 Redomil Gold گرام هڪ لٽر پاڻي ۾ ملائي نرسريءَ واري بچ کي ان ۾ ٻوڙي پوءِ رونبو ڪرڻ گهرجي.

ڪڻڪ پوکڻ لاءِ اڳواٽ تيار

پوراڻي لاءِ وڻاڻ جو پاڻ وجهي هرڻ ذريعي زمين ۾ ملائجي بي صورت ۾ سائي پاڻ وارا فصل جهڙوڪ؛ جنتر ۽ گوار وغيره پوکي تيار ڪري گوبل ۽ روتاويتر هر ذريعي زمين ۾ ملائي ڇڏجي ته جيئن زمين جي صحت سٺي ٿئي ۽ زرخيزي به بحال رهي. ان کان پوءِ زمين کي هر ڏيئي ليزر ذريعي سٺي ليول ڪجي. خالي پيل زمين اڳواٽ تيار ڪرڻ سان زمين به سٺي ٺهندي ۽ ٽريڪٽر لاءِ ڊيزل جو هر مهيني وڌندڙ ريت واري خرچ جو به بچاءُ ٿيندو. وونتڻن واري زمين جيئن ٿي خالي ٿئي ته خوب هر ڏي تيار ڪري وٺجي. وونتڻن جون جلد تيار ٿيڻ واريون جنسون پوکڻ سان زمين آڪٽوبر جي پهرين هفتي ۾ خالي ٿي وڃي ٿي. ان زمين کي خوب اونها هر ڏيئي گندگاه ختم ڪري ليزر ذريعي ليول ڪري ڪڻڪ جي پوکي لاءِ تيار ڪجي.

بچ جو اڳواٽ بندوبست ڪرڻ: ڪڻڪ مان سٺي پيداوار حاصل ڪرڻ لاءِ تصديق ٿيل نچ بچ جو هجڻ تمام ضروري آهي. تصديق ٿيل نچ بچ ڪنهن سرڪاري اداري، سٺي زميندار يا وري پنهنجي فصل مان رکيل ڪنهن سٺي جنس جو بچ پوکي لاءِ ڪم آڻجي. ڪڻڪ جي منداچڻ تي تڙ ٽڪڙ ۾ بازار مان بچ وٺي پوکبو ته اهو سٺو نه هوندو بازار مان ورتل بچ سٺو بچ ڪونه هوندو پر اها ڪڻڪ ٿي هوندي جيڪا پوکڻ کان پوءِ مختلف جنسون ۽ گندگاه ڦٽي نڪرندا. ان ڪري ڪڻڪ پوکڻ کان اڳواٽ تصديق ٿيل سٺي بچ جو بندوبست ڪرڻ گهرجي ته جيئن پوءِ غير معياري ۽ مهانگو بچ پلڻ نه پوي.

ڪيميائي پاڻ جو بندوبست ڪرڻ: ڪڻڪ جي فصل لاءِ گهريل ڪيميائي پاڻ جو اڳواٽ بندوبست ڪرڻ گهرجي. بهتر اهو ٿيندو ته زمين جي اڳواٽ چڪاس ڪرائي ان مطابق پاڻ جو بندوبست ڪري رکجي ڪڻڪ پوکڻ کانپوءِ پاڻن جا اگهه روز بروز وڌندا ويندا آهن ڪارخانيدار ۽ واپارين جي ملي پگڏ ڪري ۽ اگهن تي ضابطو نه هجڻ ڪري زميندارن کي اضافي خرچ پراڻا پوندا آهن. ان ڪري ڪيميائي پاڻ جو اڳواٽ بندوبست ڪجي ته جيئن ڪڻڪ پوکڻ وقت پريشاني نه ٿئي.

اهڙيءَ طرح ڪڻڪ پوکڻ لاءِ ايراضي طئي ڪرڻ، پاڻي جو بندوبست ۽ ڪڻڪ پوکڻ لاءِ زمين جي تيار ڪان فصل جي لاڀاري تائين ضروري خرچ پڪي جو رتابندي سان اڳواٽ بندوبست ڪرڻ گهرجي.

ڪڻڪ جو اناج انساني خوراڪ، صحت ۽ واڌ ويجهه لاءِ تمام وڏي اهميت رکي ٿو. ڇاڪاڻ ته انساني صحت ۽ واڌ ويجهه لاءِ گهريل خوراڪي عنصر ڪڻڪ ۾ موجود آهن. ان ڪري اسان کي ڪڻڪ جي اهميت کي نظر ۾ رکندي فصلن جي بهتر سار سنڀال ۽ في ايڪڙ گهڻي پيداوار حاصل ڪرڻ لاءِ وقتاوتاً قدم کڻڻ جي تمام گهڻي ضرورت آهي. زرعي ماهرن وقت بوقت کوجنا ڪري موجوده موسمي حالتن کي نظر ۾ رکندي ڪڻڪ جون نيون جنسون ايجاد ڪيون آهن جيڪي موجوده موسمي حالتن ۽ بيمارين وغيره کي منهن ڏيڻ جي وڏي سگهه رکن ٿيون گڏوگڏ انهن جنسن ۾ وڌيڪ پيداوار ڏيڻ جي صلاحيت به موجود آهي. پر اهو سڀ ڪجهه ممڪن تڏهن ٿيندو جڏهن اهي جنسون پوکڻ لاءِ زرعي ماهرن جي مشورن تي عمل ڪبو ته يقينن بهتر پيداوار حاصل ٿيندي. هونئن به جڏهن ڪو ڪار وقتاوتاً رتابندي سان ڪبو ته ان جا سٺا نتيجا نڪرندا. اڪثر ڏٺو ويو آهي ته سٺا زميندار به ڪڻڪ پوکڻ ۾ لاڀراهي ڪندا آهن ۽ پنهنجي فصل مان سٺي پيداوار حاصل ڪري نه سگهندا آهن.

قدرت فصل مان سٺي پيداوار حاصل ڪرڻ لاءِ لاتعداد نعمتون عطا ڪيون آهن انهن مان صحيح فائدو وٺڻ ۽ رتابندي سان ڪم ڪرڻ اسان جي ذميداري آهي. ڪڻڪ جي فصل پوکڻ کان لاڀاري تائين جيڪي گهريل عمل ۽ ڪم ڪاريون آهن جهڙوڪ؛ زمين جي تياري، بچ ۽ ڪيميائي پاڻ جي وقت سر دستيابي ۽ گاهه مار دوائون وغيره جي اڳواٽ بندوبست ڪرڻ سٺي پيداوار حاصل ڪرڻ لاءِ ضروري آهي. ان کان علاوه پوکي لاءِ طئي ڪيل ايراضي جو ضروري خرچ پڪي جو اڳواٽ بندوبست ڪرڻ به لازمي آهي.

ان ڪري آبادگارن کي صلاح ٿي ڏجي ته ڪڻڪ جي وقتاوتاً پوک لاءِ هيٺ ڏنل ڪم ڪارين جو اڳواٽ بندوبست ڪن ته جيئن ڪڻڪ مان کين سٺي پيداوار حاصل ٿئي.

زمين جي اڳواٽ تيار: ڪڻڪ پوکڻ لاءِ خالي پيل زمين جي اڳواٽ تيار ڪجي. زمين کي سُڪي جا اونها هر ڏيئي اتلائي ته جيئن اُس وٺي، جيت ۽ بيماريون وغيره ختم ٿي وڃن. سانوڻي جي برساتن کانپوءِ زمين کي هڪدم هر ڏجن ته جيئن زمين ڊپل نه رهي. هوا ۽ اُس وٺندي رهي. اهڙي طرح زمين مان غير ضروري گندگاهه، بيماريون ۽ جيت وغيره ختم ٿي ويندا ۽ زمين به طاقتور ٿي پوندي. اسان جي زمينن ۾ اڪثر ڪري نامياتي مادي جي کوٽ آهي ان جي

سرءُ واري پوکي لاءِ زمين جي تياري:

ڪمند ڊگهي وقفي وارو فصل آهي، بچ جي پوک لاءِ زمين جي تياري اونهي ۽ سُني نموني سان ڪرڻ گهرجي. فصل صحيح سنوت واري زمين تي واڌ ڪري ٿو ۽ ان جو ڄم به سنو ٿئي ٿو جيڪڏهن سائي پاڻ وارا فصل پوکيل هجن ته اُهو زمين ۾ پوري بعد ۾ پاڻي ڏجي.

ٽئين واري زمين:

جيڪڏهن پهرين پوکيل فصل جون زمين ۾ ٽيپون هجن ۽ اُهي سخت جان هجن ته انهيءَ ۾ ڊسڪ پلو هر ڏجي بعد ۾ ڊسڪ هيرٿونگ گول وارو هر ڏجي جيڪڏهن ضرورت هجي ته زمين ۾ سنوت ڪجي. جيڪڏهن سنوت ڪئي وئي آهي ته پوءِ زمين ۾ روتاوپٽريا ڪلٽيپٽر سان هر ڏجي.

ٽئين بغير زمين:

جيڪڏهن زمين ٽئين جي واڌ کان بغير آهي ته به مولڊ بولڊ بعد ۾ گول وارو ڊسڪ هارو ڏجي. جيڪڏهن ضروري هجي ته زمين ۾ سنوت ڪئي وئي آهي ته زمين ۾ روتاوپٽريا ڪلٽيپٽر سان هر ڏجي.

خالي موسم ۾ اڳوات تيار ڪيل زمين:

جيڪڏهن زمين خالي موسم دوران تيار ڪئي وئي آهي ته ان جو دارومدار زمين جي حالت تي هڪ روتاوپٽريا يا گول ڪلٽيپٽر ڏيڻ گهرجي.

بچ جي چونڊ:

ڪمند جي بچ جي چونڊ صحتمند ۽ بيماريءَ کان پاڪ ڪجي. نوجوان فصل سنو بچ مهيا ڪندو ان لاءِ بهار واري پوکيل فصل مان بچ وٺڻ گهرجي. منڍي فصل مان بچ ڪڏهن به نه وٺجي. پوک هن مهيني جي آخري هفتي ۾ شروع ڪجي.

ڪمند جو بينل فصل:

ڪمند جا ٽي فصل مثلاً سرءُ، بهار ۽ منڍي وارو فصل تقريباً تيار ٿي چڪا آهن في الحال ٻيو ڪوبه عمل نه ڪيو صرف هفتي جي وقفي سان فصل کي پاڻي ڏيندا رهو. جيڪڏهن برسات جو امڪان آهي ته پاڻي ڏيڻ روڪي ڇڏيو. جيڪڏهن پاڻي ڏيڻ کانپوءِ يڪدم برسات پوي ته پوءِ 24 ڪلاڪ اندر بينل پاڻي جي نيڪال جو مناسب بندوبست ڪجي.

- ڏکڻ سنڌ ۾ سارين جو آڳاٽو فصل جيڪو پچڻ تي آهي ان فصل جو پاڻي لاري کان 10 کان 15 ڏينهن اندر بند ڪرڻ گهرجي.
- ڏکڻ ۽ اتر سنڌ ۾ پاڇاڻي فصل ۾ يوريا پاڻ جي پهرئين چنڊ (1st Split) پوري ڪرڻ گهرجي ۽ پاڻ ڏيڻ وقت ٻارن جا آواندا بند ڪرڻ گهرجن ۽ اهو ڏسڻ گهرجي ته پنن تي ماڪ ته موجود نه آهي ۽ اهو بهتر ٿيندو ته پاڻ سُڪي مٽيءَ سان ملائي ڏيڻ گهرجي ۽ سُڪي مٽيءَ جو مقدار پاڻ جي اڌ جيترو هجي.
- فصل جو چڱيءَ طرح معائنو ڪيو جيڪڏهن ٻوٽي جي واڌ وارو عمل رڪجي ويل هجي ۽ پن وڪوڙيل هجن، ٻوٽو ڪومايل نظر اچي ۽ پنن جون چوٽيون سڪڻ شروع ڪن ۽ پنن مٿان ڳاڙها ڪٽ جهڙا داغ نظر اچن ته سمجهڻ گهرجي ته فصل کي جست جي ضرورت آهي ۽ جست جي ڪوٽ پوري ڪرڻ لاءِ زنڪ سلفيٽ 6 کان 10 ڪلوگرام في ايڪڙ جي حساب سان اوتري ٿي سني سُڪي مٽيءَ سان ملائي فصل ۾ روئبي کان 25 کان 30 ڏينهن بعد ڇت ڪرڻ گهرجي.
- فصل ۾ پاڻيءَ جي سطح 3 کان 4 انچ برقرار رکڻ گهرجي.
- پاڻيءَ جي سطح برقرار رکن سان فصل ۾ گندگاهه وغيره نه ٿيندو.
- سارين جي فصل مان لڳاتار پاڻي نيڪال ڪرڻ صحيح نه آهي. ائين ڪرڻ سان زمين جي زرخيزيءَ تي خراب اثر پوندا ۽ گڏوگڏ سم ۽ ڪلر ۾ اضافو ٿيندو.
- سارين جي آڳاٽي فصل ۾ گڏر (Borer) اچي پُٺيءَ وارو حملو نظر اچي ته ڪنهن سني ساڪ واري داڻيدار زهر استعمال ڪرڻ گهرجي ۽ جيڪڏهن آڳاٽي فصل ۾ پن ويڙهي (Rice Leaf Folder) جو حملو ٿئي ته بهتر پاڻياٺ واري زهر جو ڦوهارو ڪرڻ گهرجي.
- تجربن مان معلوم ٿيو آهي ته سارين جي فصل مان وڌيڪ في ايڪڙ پيداوار حاصل ڪرڻ لاءِ ضروري آهي ته فصل کي گندگاهه کان آجوڪجي ۽ گندگاهه صاف نه ڪرڻ جي صورت ۾ روئبي واري فصل ۾ 30 کان 35 سيڪڙو ۽ ڇت واري فصل ۾ 60 کان 70 سيڪڙو پيداوار گهٽجي وڃي ٿي. انهيءَ ڪري سارين جي فصل مان گندگاهه صاف ڪرڻ تي وڌيڪ ڌيان ڏنو وڃي.

ڪپھ جي گدلاڻ جا سبب ۽ صاف چونڊو

آهي.

- ڦٽي جي چونڊي کانپوءِ جننگ فيڪٽري يا اسٽور تائين منتقلي لاءِ ان ڳالهه جو خاص خيال رکيو وڃي ته سوتي ڪپڙي جو استعمال ڪيو وڃي.
- پوليتلين/پولي پروپيلين ۽ پلاسٽڪ جي پوري يا ڪيميائي پاڻ وارو باردانو هرگز استعمال نه ڪيو وڃي.

ڦٽي جي چونڊي جو مناسب وقت:

ڦٽي جو چونڊو ان وقت شروع ڪيو وڃي، جڏهن تقريباً 40 کان 50 سيڪڙو گوگڙا کلي وڃن، ٻيو چونڊو 10 کان 15 ڏينهن جي وقفي سان ڪيو وڃي.

وونتڻ جي فصل مٿان ماڱ (Dew) خشڪ ٿي وڃي ته بعد ۾ صبح جو 10 وڳي کان شام 5 بجي تائين چونڊو ڪجي، ڇو ته ماڱ (گهم) واري ڦٽيءَ کي اسٽور ڪرڻ سان سندس ڏاڳي جو رنگ به خراب ٿيندو ۽ ڪڪڙي ۾ تيل جو مقدار به گهٽ ٿيندو. دير سان چونڊو ڪرڻ ڪري به ڦٽي خراب ٿيندي.

صاف سترو چونڊو ڪرڻ:

- وونتڻ جي فصل جو چونڊو قطار ۾ هيٺين حصي کان مٿي حصي تائين شروع ڪجي، ائين ڪرڻ سان ٻوٽي جو سڪل ۽ خشڪ حصو ڪپھ ۾ شامل نه ٿيندا.
- عورتون چونڊي دوران مليل جو رٿو استعمال ڪري ڦٽيءَ کي مٿانهين ۽ خشڪ جڳهه تي رکن.
- عورتون پنهنجي جهولي ۾ حد کان وڌيڪ ڦٽي گڏ ڪري نه رکن. واڌو ڦٽي زمين تي ڪرڻ ڪري خراب ٿيندي ۽ ساڳي ڦٽي واپس جهوليءَ ۾ رکڻ ڪري مٽيءَ جا ذرا ۽ ڪڪ ڪانا وغيره جي ملاوٽ ڪري به ڦٽيءَ جو معيار خراب ٿيندو.
- بارش کان بعد ڦٽيءَ جو چونڊو نه ڪيو وڃي.
- سوتي ڪپڙي کان علاوه ٻيو ڪوبه ڪپڙو استعمال نه ڪيو وڃي، جنهن سان معيار خراب ٿئي.
- ڳنڍيون ٺاهڻ کان پھريان ڦٽيءَ مان وار، سڪل گوگڙا، ڪڍي ڇڏجن.
- ڦٽي جو چونڊو ڌنڌ، طوفان ۽ مينهن ۾ هرگز نه ڪرڻ گهرجي.

عالمي منڊي ۾ ڪپھ مان ٺهيل پاڪستاني مصنوعات (شين) کي ڪافي پذيرائي حاصل آهي، پر ڦٽيءَ جي چونڊي جو غلط طريقيڪار، ماهر چونڊيندڙ عورتن جي فقدان (ڪمي) ۽ ڪپھ جي اسٽوريج جي نامناسب طريقن جي ڪري ڦٽي جي معيار ۾ بتدريج ڪمي آئي آهي. نتيجن صاف شفاف ۽ گدلاڻ کان پاڪ ڪپھ گهٽ هجڻ ڪري اسان جي ٽيڪسٽائيل جي صنعت جي مسئلن ۾ اضافو ٿيو آهي. پاڪستان ۾ هٿن ذريعي ڦٽي جو چونڊو ڪيو ويندو آهي، جيڪو عورتن لاءِ ڳوٺاڻي معاشرتي ۽ آمدني جو اهم ذريعو آهي، جنهن لاءِ هنن کي معاوضو وزن جي حساب سان ملندو آهي، تنهن ڪري وڌيڪ ڦٽي چونڊي وزن ۾ اضافو ڪرڻ جي چڪر ۾ عورتن کان غلطيون ٿين ٿيون. جنهن لاءِ گدلاڻ واري ڦٽي ۾ اضافو ٿيو وڃي.

ڪپھ جي گدلاڻ ڇا آهي؟

ڪپھ جي گدلاڻ مان مراد ڪپھ کان علاوه باقي شيون جيڪي ڦٽي جي چونڊي کان ان جي رسد ۽ ذخيري ڪرڻ تائين ان ۾ شامل ٿي وڃن ان کي ڪپھ جي گدلاڻ سڏيو ويندو آهي. ان گدلاڻ ۾ جيوت، سوتلي، پلاسٽڪ جون ٿيلهيون، انسان ۽ جانورن جا وار، پکين جا ڪنڀ، مختلف ريپرز، پولي پروپيلين، ڪٽي جا ڍاڳا، ڪپھ جي ٻوٽي جون شاخون، سڪل پن ڪچا يا اڻپورا کليل گوگڙا ۽ ڪاغذ وغيره شامل آهن.

انهن شين جي ڪري ڪپھ جي معيار (Quality) تي ٻرو اثر پوندو آهي. جنهن جي ڪري ڪپھ جي برآمد (Export) متاثر ٿيندي آهي، تقريباً هر سال پاڪستان کي 4 کان 4.1 ملين ڊالرز جو نقصان ٿئي ٿو. اهڙي طرح پاڪستان جو شمار اهڙن چند ملڪن ۾ اچي ٿو جتي ڪپھ ۾ گدلاڻ جو تناسب وڌ ۾ وڌ آهي.

ڪپھ جي غلاظت/گدلاڻ جا ذريعا:

- پاڪستان ۾ ڪپھ جو چونڊو تقريباً عورتون ڪنديون آهن، انهن جي مناسب تربيت نه ڪرائڻ ٿي ڪپھ جي گدلاڻ جو سڀ کان وڏو ذريعو آهي.
- ڪپھ جي چونڊي جو اجورو وزن جي مناسبت سان ادا ڪيو ويندو آهي، وزن وڌائڻ خاطر مزدور ٻيون شيون (سڪل گوگڙا، ڏانڊيون پاڻي وغيره) ملائي ڇڏيندا آهن، ٻيو ته عورتون پهره ڦٽي مهل چونڊو ڪنديون آهن، ان وقت نمي (گهم) وڌيڪ هوندي

انٻ ۾ اڇانڪ سوکھڙي واري بيماري ۽ ان کان بچاءُ لاءِ بنيادي سفارشون

سندر شام ايگريڪلچر آفيسر

پڻ ڏسڻ ۾ ايندا آهن..

هيٺين حصن تي نشانينون:

خوراڪ واريون پاڙون ڳري ڪاري رنگ جون ٿي وينديون آهن. پاڙن کي وڌيڪ ڪٽ هڻي ڏسبو ته ان ۾ به ڪاري پوري رنگ جو لڪيرون ڏسڻ ۾ اينديون آهن.

بيماري کان بچاءُ لاءِ بنيادي سفارشون ۽ احتياطي اپاءَ:

سڀ کان پهرين بيمار ٻوٽا ۽ ڇانگ واريون شاخون هڪدم پنهنجي باغ مان ڪڍي ڪنهن جڳهه تي ساڙڻ گهرجن.

ڇانگ کان پوءِ يا پٽائي کانپوءِ ڪنهن قسم جو اگر ٻوٽي ۾ سوراخ ڏسڻ ۾ اچي ته ان کي بورڊيڪس مڪسچر يا ڪنهن فنگيسائيڊ سان 24 ڪلاڪن جي اندر ۾ لپيوڌڻي ڇڏجي.

خاص طور مينهن واري مند ۾ ڪنهن به قسم جو اضافي پاڻي ٿڌ جي چوڌاري نه بيٺل هجي. بروقت ان جون نيڪاس ڪرڻ تمام گهڻو ضروري آهي.

هر سال باغ جي مٽي مان مڪيه غذائي جزن جي چڪاس ڪرڻ گهرجي ۽ اضافي يوريا پاڻ ڏيڻ کان پاسو ڪرڻ گهرجي ۽ ڪوشش ڪجي ته بلڪل گريل وٽان جو پاڻ هر سال ڏيڻ گهرجي. بيماري ڦهلائيندڙ چوڌي واري تنڊڻ جي سوراخن ۽ ٿڌ جي چوڌاري ڪلوروپائريفاس 20

اي سي سان ڦهاريو ڪري ضابطي ۾ آنجي خاص ڪري اپريل، مئي ۽ سيپٽمبر يا آڪٽوبر ۾ ڦهاريو ڪرڻ گهرجي.

25 سيڪڙو کان گهٽ متاثر ٻوٽن کي انجيڪشن طريقي سان ضابطي ۾ آڻي سگهجي توهن طريقي ۾ مڪيه ٿڌ جي چوڌاري ڊرل مشين ذريعي چار کان پنج سوراخ ڪڍي ان ۾ ڪپهه جا فوم هر هڪ سوراخ ۾ لڳائي پوءِ 500 سرنج ٿائيو فينيٽ يا ڪاربنڊيزم فنگيسائيڊ جي ٺهيل هڪ لتر ۾ 5 گرام فنگيسائيڊ واري محلول مان پري هڪ هڪ سوراخ ۾ لڳائي وڃي. ان کان پوءِ سوراخن کي پلاسٽر سان ويڙهي ڇڏجي اهڙي طرح جيستائين بيمارين جون نشانينون ٻوٽي مان ختم نه ٿين تيستائين هر 15 ڏينهن کان پوءِ هي ساڳئي طريقي سان علاج ڪيو وڃي.

جيئن ته انٻ ميون جو بادشاهه سڏيو ويندو آهي ۽ پاڪستان دنيا ۾ 5 نمبر تي وڌ کان وڌ انٻ پيدا ڪندڙ ملڪن مان هڪ آهي. انٻ جا باغات سنڌ ۽ پنجاب ۾ موجود آهن. سنڌ ۾ ميرپورخاص، ٽنڊو الهيار، مٽياري ۽ حيدرآباد ۾ وڏي پئماني تي موجود آهن جن ۾ ڪجهه جنسن جي ڳالهه ڪجي ته سنڌڙي، چوئنسا، لنگڙا ۽ انور رتول پوري دنيا ۾ وڏو مشهور آهن. پر گذريل 10-15 سالن کان انٻ جا آبادگار هڪ ڳڻتي جوڳو وڏو مسئلي سان جهونجهي رهيا آهن. جنهن کي اڇانڪ انٻ سوکھڙي واري بيماري سڏيو وڃي ٿو. ڇاڪاڻ ته هي بيماري هزارين صحتمند وڻن کي ڪجهه ئي هفتن يا مهينن ۾ سُڪائي ڳاري ساڙي ختم ڪري ڇڏيندي آهي ۽ نتيجي ۾ هڪ وڏو معاشي نقصان ڪري ڇڏيندي آهي.

بيماري جو سبب:

هي بيماري هڪ عدد سبب جي ڪري نه آهي ٿيندي بلڪه هڪ کان وڌيڪ سبب گڏجي ڪري بيماري جو ڪارڻ بڻجندا آهن. جنهن ۾ ڪجهه مڪيه فنگس جهڙوڪ ليسيڊو ڊيولويڊيا ٿيو برو مٽي ۽ فيوزريم شامل آهن. ان سان گڏ گهٽ نيڪاس، ڇانگ دوران ٿيل زخم غذا جي کوٽ جي ڪري به هي بيماري ٿي سگهي ٿي.

بيماري جو ڦهلاءُ:

هي بيماري چوڌي واري تنڊڻ جي ڪري ڦهلجي ٿي.

بيماري کي سڃاڻڻ جون نشانينون:

هي بيماري ٻوٽي جي مٿئين ۽ هيٺين حصن تي حملو ڪندي آهي. تنهنڪري بيماري جي نشانين کي ٻن حصن ۾ ورهايو ويو آهي.

مٿئين حصي تي نشانينون:

بيماري جي شروعات ۾ پڻ هڪسا ساوا، پيلا ۽ پوري رنگ جا ٿي ويندا آهن.

سڪڙجڻ شاخن جي چوٽين کان شروع ٿيندو آهي پوءِ اڳتي هلي هيٺ طرف سڪڙجڻ وڌي ويندي آهي.

متاثر ٻوٽي جي مڪيه شاخن ۽ ڀڳل ٿڌ مان چيپ چيپو ڦڪي پوري رنگ جو ڪوئڻر نڪرندڙ ڏسڻ ۾ ايندو آهي مڪيه ٿڌ ۽ شاخن جو ڪل ڦاٽڻ شروع ٿي ويندي آهي ۽ اندر ڪاري رنگ جون لڪيرون ڏسڻ ۾ اينديون آهن. ان سان گڏ ڪارا سوراخ چوڌي واري تنڊڻ جو

ربيع جي پاڇين جون فصلوار سفارشون

ترتيب: منير احمد ڪاڪا، ڊائريڪٽر زرعي اطلاعات، زرعي توسيع سنڌ حيدرآباد

هٿر (Peas):

پوکيءَ جو وقت: آڪٽوبر کان نومبر.

جنسون: پرلي، سونڪس، پي ايف 400، شيرين.

بج جو مقدار: 15 کان 20 ڪلوگرام.

پوکيءَ جو طريقو: ننڍي قد وارين جنسن جون چئن فوٽن جي ڪرين تي اڍائي کان ٽن انچن جي مفاصلي تي چنگيون هڻجن. وڏي قد ۽ وچولي قد وارين جنسن جون چئن فوٽن جي ويڪرن ڪرين تي ٻن کان ٽن انچن جي مفاصلي تي چنگين ذريعي پوکجي.

ڪيميائي پاڇ: ڊي-اي-پي هڪ کان ڏيڍ پوري، يوريا هڪ پوري ۽ پوتاش هڪ کان ٻه پوريون في ايڪڙ پوکيءَ وقت ۽ بعد ۾ ٻه پيرا هڪ هڪ يوريا هر 15 ڏينهن يا (اين-پي-ڪي 15:15:15) جون 3 پوريون في ايڪڙ. هڪ پوري اين-پي-ڪي پوکيءَ وقت ٻي پوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ پوري يوريا پوکيءَ جي 15 ڏينهن ۽ ٽين پوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ پوري يوريا في ايڪڙ مهيني بعد ڏجي.

پاڻي: هفتي هفتي ضرورت مطابق ڏجي.

پٽاٽا (Potato):

پوکيءَ جو وقت: آڪٽوبر کان نومبر جنسون: اڇا پٽاٽا، ملتا ۽ پيٽرونس بج جو مقدار: 15 کان 20 مڻ في ايڪڙ.

پوکيءَ جو طريقو: 2 کان اڍائي فوٽن جي ڪرين جي چوٽيءَ تي،

5 کان 6 انچن جي مفاصلي تي لڳائجن.

ڪيميائي پاڇ: ڊي-اي-پي هڪ کان ڏيڍ پوري، يوريا هڪ پوري ۽ پوتاش هڪ کان ٻه پوريون في ايڪڙ پوکيءَ وقت ۽ بعد ۾ ٻه پيرا هڪ هڪ پوري يوريا هر 15 ڏينهن يا (اين-پي-ڪي 15:15:15) جون 3 پوريون في ايڪڙ. هڪ پوري اين-پي-ڪي پوکيءَ وقت ٻي پوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ پوري يوريا پوکيءَ جي 15 ڏينهن ۽ ٽين پوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ پوري يوريا في ايڪڙ مهيني بعد ڏجي.

پاڻي: پهريون پوکيءَ وقت هڪدم ڏجي باقي هفتي ڏينهن ضرورت مطابق ايترو ڏجي جنهن جو چوٽيءَ تي صرف سيڪ پهچي.

پٽائي گجرون (Carrot):

پوکيءَ جو وقت: آڳاٽي پوک سيپٽمبر کان آڪٽوبر ۽ منڊائتي پوک نومبر ۾ ڪجي.

جنسون ۽ بج جو مقدار: ڊيسي 5 کان 6 ڪلو ۽ ولاٽي 3 کان 4 ڪلو ڪلوگرام في ايڪڙ.

مفاصلو: پوتا ٽن چئن انچن جا ٽين ته 13 انچن جي مفاصلي تي ڇڏائي ڪجي.

ڪيميائي پاڇ: ڊي-اي-پي هڪ کان ڏيڍ پوري يوريا هڪ پوري ۽ پوتاش هڪ کان ٻه پوريون في ايڪڙ پوکيءَ وقت ۽ بعد ۾ ٻه پيرا هڪ هڪ پوري يوريا هر 15 ڏينهن يا (اين-پي-ڪي 15:15:15) جون 3 پوريون في ايڪڙ. هڪ پوري اين-پي-ڪي پوکيءَ وقت ٻي پوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ پوري يوريا پوکيءَ جي 15 ڏينهن ۽ ٽين پوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ پوري يوريا في ايڪڙ مهيني بعد ڏجي.

پاڻي: آڳاٽي فصل ڪي پهريان تي چار پاڻي هر هفتي بعد ۽ ٽڏن ڏينهن ۾ ڏهين کان ٻارهين ڏينهن بعد پاڻي ڏجي.

ٿوم (Garlic):

پوکيءَ جو وقت: آڳاٽي پوکي سيپٽمبر کان شروع ڪجي ۽ ختم نومبر جي آخر ۾ ڪجي.

جنسون: ڊيسي نيودمبالو.

بج جو مقدار: 100 ڪلوگرام في ايڪڙ.

پوکيءَ جو طريقو: ننڍين ٻارين ۾ اڌ فوٽ جي مفاصلي تي قطارن ۾ ٽن ٽن انچن جي مفاصلي تي ڳريون رونبو ڪجن. جڏهن ته ڪرين تي به پوکي ڪري سگهجي ٿي.

ڪيميائي پاڇ: ڊي-اي-پي هڪ کان ڏيڍ پوري، يوريا هڪ پوري ۽ پوتاش هڪ کان ٻه پوريون في ايڪڙ پوکيءَ وقت ۽ بعد ۾ ٻه پيرا هڪ هڪ پوري يوريا هر 15 ڏينهن يا (اين-پي-ڪي 15:15:15) جون 3 پوريون في ايڪڙ. هڪ پوري اين-پي-ڪي پوکيءَ وقت ٻي پوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ پوري يوريا پوکيءَ جي 15 ڏينهن ۽ ٽين پوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ پوري يوريا في ايڪڙ مهيني بعد ڏجي.

پاڻي: شروعاتي به تي پاڻي تڪڙا ڏجن ته جيئن ڳريون ڦٽن. جنهن بعد گرميءَ ۾ اين-پي-ڪي هفتي هفتي بعد ۽ سرديءَ ۾ ڏهين کان ٻارهين ڏينهن بعد ڏيڻ گهرجي.

پالڪ (Spinach/Chard):

پوکيءَ جو وقت: ڊيسي پالڪ آڪٽوبر کان جنوريءَ تائين پوکجي پر ولاٽي پالڪ ان سان گڏ سانوڻيءَ ۾ پوکي وڃي ٿي.

جنسون: ڊيسي پالڪ نرم ۽ سٺن پنن واري ۽ ولاٽي پالڪ سخت ۽ وڏن پنن واري ٿيندي آهي.

بج جو مقدار: 15 کان 20 ڪلوگرام في ايڪڙ

سلاڊ (Lettuce):

پوکيءَ جو وقت: سيپٽمبر کان نومبر تائين

پوکيءَ جو طريقو: ٻن کان اڍائي فوٽن جا ڪريا ڪڍي ڪرين جي ٻنهي پاسي 9 انچن جي مفاصلي تي چنگيون هڻي ڪرين کي ايترو پاڻي ڏجي جيئن چنگين تائين صرف پاڻيءَ جو سيڪ پهچي.

ڪيميائي پاڻ: پوکيءَ وقت (اين-پي-ڪي 15:15:15) هڪ ٻوري في ايڪڙ، ٻي ٻوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا 15 ڏينهن بعد ۽ ٽين ٻوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا مهيني بعد ڏجي. ان کان پوءِ هر لوپ کان پوءِ هڪ ٻوري يوريا في ايڪڙ ڏجي. پاڻي: گرميءَ ۾ هفتي هفتي بعد ۽ سرديءَ ۾ ٻارهين کان پندرهن ڏينهن بعد پاڻي ڏجي.

ڏاٽا (Coriander):

پوکيءَ جو وقت: مندائتي پوک سيپٽمبر کان آڪٽوبر تائين تجويز ٿيل آهي. باقي سڄو سال پوکجن ٿا. جنسون: ايراني ۽ ديسي.

ٻج جو مقدار: 6 کان 8 ڪلوگرام في ايڪڙ

پوکيءَ جو طريقو: ٻن اڍائين فوٽن جي ڪرين تي ٻنهي پاسن کان ليڪ ڪڍي ان ۾ ٻج ڇڏي. مٿان هٿ سان ڍڪي. سيڪ جيترو پاڻي ڏجي. اهڙي طرح ناڙي به ڪري سگهجي ٿي. ٻج کي سڄي رات پُ سائي رکجي ۽ پوءِ پوکجي.

ڪيميائي پاڻ: پوکيءَ وقت (اين-پي-ڪي 15:15:15) هڪ ٻوري في ايڪڙ، ٻي ٻوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا 15 ڏينهن بعد ۽ ٽين ٻوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا مهيني بعد ڏجي. ان کان پوءِ هر لوپ کان پوءِ هڪ ٻوري يوريا في ايڪڙ ڏجي.

پاڻي: گرميءَ ۾ هر هفتي بعد ۽ سرديءَ ۾ ٻارهين کان پندرهن ڏينهن بعد پاڻي ڏيڻ گهرجي.

سؤنف/وڏف (Fennel):

پوکيءَ جو وقت: 15 آڪٽوبر کان نومبر جو سڄو مهينو

ٻج جو مقدار: 5 ڪلوگرام في ايڪڙ

پوکيءَ جو طريقو: ڏيڍ کان ٻن فوٽن جي مفاصلي تي قطارن ۾ پوکجي.

ڪيميائي پاڻ: پوکيءَ وقت (اين-پي-ڪي 15:15:15) هڪ ٻوري في ايڪڙ ۽ ٻي ٻوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا 15 ڏينهن بعد ۽ ٽين ٻوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا مهيني بعد ڏجي.

پاڻي: پهريون پاڻي مهيني بعد ۽ ٻيا پاڻي پندرهن کان ويهين ڏينهن بعد ڏجن.

پوکيءَ جو طريقو: ننڍين ٻارين ۾ قطارن جي شڪل ۾ پوکجي پر ساڳئي وقت ننڍن ڪرين تي پوکي سگهجي ٿي.

ڪيميائي پاڻ: پوکيءَ وقت (اين-پي-ڪي 15:15:15) هڪ ٻوري، ٻي ٻوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا 15 ڏينهن بعد، ٽين ٻوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا مهيني بعد ڏجي. ان کان پوءِ هر لوپ کان پوءِ هڪ ٻوري يوريا في ايڪڙ وجهجي. پاڻي: گرميءَ ۾ هر هفتي بعد ۽ ٿڌ ۾ ٻارهين کان پندرهن ڏينهن بعد ڏيڻ گهرجي.

بند گوبي (Cabbage):

پوکيءَ جو وقت: مندائتي پوکي لاءِ بيجارو سيپٽمبر - آڪٽوبر ۾ ۽ رونبو آڪٽوبر - نومبر ۾ ڪجي. جڏهن ته پاڇاڻي پوکي لاءِ بيجارو نومبر ۾ ۽ رونبو ڊسمبر ۾ ڪجي. ٻج جو مقدار: 100 کان 400 گرام في ايڪڙ.

ڪيميائي پاڻ: اين-پي-ڪي هڪ کان ڏيڍ ٻوري ۽ پوتاش هڪ کان ٻه ٻوريون في ايڪڙ پوکيءَ وقت ۽ بعد ۾ ٻه ٻيرا هڪ هڪ ٻوري يوريا هر پندرهن ڏينهن يا (اين-پي-ڪي 15:15:15) جون 3 ٻوريون في ايڪڙ، هڪ ٻوري اين-پي-ڪي پوکيءَ وقت ٻي ٻوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا پوکيءَ جي 15 ڏينهن ۽ ٽين ٻوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا في ايڪڙ مهيني بعد ڏجي.

گڏ ۽ پاڻي: گڏ جڏهن روني کان پوءِ ٻوٽا چڱي طرح لڳي وڃن ته ڪجي ۽ ٻوٽن تي هلڪي مٽي چاڙهجي. اهڙي طرح پندرهن ڏينهن ٻي گڏ ڪري وري مٽي چاڙهجي پاڻي شروع ۾ ٻه ٽي ٽڪڙا ڏجن. ان بعد سردي ۾ ڏهين کان پندرهن ڏينهن ۽ گرمي ۾ هر هفتي پاڻي ڏجي.

هريو (Fenugreek):

پوکيءَ جو وقت: مندائتي پوکي سيپٽمبر کان نومبر تائين پر جنوريءَ تائين لڳائي سگهجي ٿي.

جنسون: ديسي ۽ قصوري

ٻج جو مقدار: 6 کان 8 ڪلوگرام في ايڪڙ

پوکيءَ جو طريقو: ننڍيون چورس ٻاريون ٺاهي، انهن ۾ ريڇ ڪري مٿان پاڻيءَ ۾ ٻج ڇڏي ڇڏجي.

ڪيميائي پاڻ: پوکيءَ وقت (اين-پي-ڪي 15:15:15) هڪ ٻوري في ايڪڙ، ٻي ٻوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا 15 ڏينهن بعد ۽ ٽين ٻوري اين-پي-ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا مهيني بعد ڏجي. ان کان پوءِ هر لوپ کان پوءِ هڪ ٻوري يوريا في ايڪڙ ڏجي.

پاڻي: گرميءَ ۾ هر هفتي بعد ۽ ٿڌ ۾ ٻارهين کان پندرهن ڏينهن بعد پاڻي ڏيڻ گهرجي.

سنڌ ۾ کجي جي پيداوار ۽ ٿر ۾ کجي جي پوک

بندي شامل آهي. هي مرحلو معيار کي برقرار رکڻ ۽ فصل کانپوءِ ٿيڻ وارن نقصانن کي گهٽ ڪرڻ لاءِ اهم آهي. کجور جي وڏائي هن خطي ۾ اڪثر جولائي کان سيپٽمبر تائين چؤماسي برساتن دوران ٿئي ٿي. چؤماسي برساتون 90 سيڪڙو کجور کي تيزي سان تباهه ڪن ٿيون جنهن ڪري انهن کي برساتن کان بچائڻ ڏکيو آهي. خيرپور سنڌ ۾ پروسيسنگ جون سهولتون محدود آهن ۽ سي به گهڻي ۾ گهڻون ننڍي درجي تي، جن ۾ جديد ٽيڪنالاجي جي به کوٽ آهي. نتيجي ۾ کجين ڪچيون وڪامنديون آهن يا تمام گهٽ پروسيسنگ ٿيڻ ٿيون جنهن ڪري انهن جي معيار ۾ کوٽ ٿئي ٿي. کجين مان شيون تيار ڪرڻ لاءِ چڱا موقعا موجود آهن. جديد پروسيسنگ ٽيڪنالاجي ۾ سيڙپ ڪاري ڪري کجين مان ٺهيل شين جي معيار کي بهتر ڪري سگهجي ٿو. ۽ بنيادي خاڪي کي بهتر بنائجي ته جيئن ڪولڊ اسٽوريج جون سهولتون ۽ اثرائتو لاجسٽڪ، فصل کانپوءِ ٿيڻ وارن نقصانن کي گهٽ ڪري سگهجي ٿو ۽ کجين جي مارڪيٽ تائين وقت سر رسائڻ کي يقيني بڻائي سگهجي ٿو.

سنڌ جي زرعي ماحولياتي زونز کجور جي پوک کي واڌ ويجهه ڏيڻ جي صلاحيت رکي ٿو بلڪه ٿر جي وارياسي علائقي ۾ کجور جي پوک کي مشهور ڪرڻ لاءِ سنڌ حڪومت هڪ اهم منصوبي تي ڪم جي شروعات ڪئي پئي وڃي ۽ خليجي ملڪن ۾ کجور جي پوک لاءِ مختلف ماڊلز حاصل ڪيا ويا آهن. نيشنل فوڊ سيڪيورٽي اينڊ ريسرچ واري وزارت، پاڪستان ايگريڪلچر ريسرچ ڪائونسل هن ڏس ۾ ڪم ڪري رهي آهي. ڪوالٽي سرٽيفڪيشن ۽ معيار جي عمل کي سڃاڻپ ڪرائڻ لاءِ بين الاقوامي منڊين ۾ سنڌ جي کجور کي هٿي وٺرائي سگهجي ٿي ۽ کجور جي پنهنجي مارڪيٽ جوڙائي سگهجي ٿي ۽ مارڪيٽ تائين وقت سر رسائڻ ۽ مارڪيٽ جي ترقي، سنڌ جي کجور مان ٺهيل شين کي مشهور ڪرڻ لاءِ ڪا پاليسي جوڙي وڃي. کجور جي گهڻي خريداري جي باوجود خاص ڪري وچ اڀرندو (مشرق وسطي) ۽ ڏکڻ ايشيا ۾ سنڌ جي کجور جي صنعت کي هٿي وٺرائي سگهجي ٿي ۽ چڱين قيمت واريون ٺهيل شيون تيار ڪري سگهجن ٿيون. جيڪي بين الاقوامي معيار تي پورو لهن ۽ اهي مارڪيٽ جي موقعي مان فائدو حاصل ڪري سگهن. آخرڪار سنڌ ۾ جتادار ترقي جو ڪارڻ بڻجن ٿيون.

سنڌ ۾ کجور جي پيداوار زرعي روزگار ۾ نمايان حيثيت رکي ٿي، جيڪا مقامي لاڳت ۽ ٻاهران آيل ٺاڻي ۾ پڻ اهم ڪردار ادا ڪري ٿي. سنڌ، خصوصاً خيرپور ضلعو، سڄي ملڪ ۾ کجور جو سڀ کان وڏي ۾ وڏو پيداوار ڏيڻ وارن ملڪن مان هڪ آهي. کجور پنهنجي مالي حيثيت جي ڪري تمام گهڻي مشهور آهي. کجور ضروري کاڌ خوراڪ جزن، وٽامن ۽ ڌاتن (معدنيات) سان ڀرپور آهي. کجور صحت لاءِ انساني خوراڪ جو هڪ اهم جز به آهي. پاڪستان ۾ 2 لک ٻاونجاه هزارن جي ايڪڙن تي کجور جا باغ آهن. 2022 ۾ 7 لک پنجاه هزار ٽن پيداوار سان گڏوگڏ پاڪستان، کجور جي مارڪيٽ جو اهم پائيواري بڻجي ويو آهي.

سنڌ ۾ کجور جي پيداوار ۾ سنڌ جي نمايان ڪردار تي فخر به انداز ۾ چئي سگهجي ٿو ته پاڪستان جي سڄي پيداوار جو 70 سيڪڙو سنڌ پيدا ڪري ٿو. ساڍا 33 سيڪڙو بلوچستان پيدا ڪري ٻئي نمبر تي آهي. جڏهن ته اڍائي سيڪڙو خيرپور پختونخواه حاصل ڪري ٽئين نمبر آهي. سنڌ ۾ خيرپور کجور جي اٺين حصي جو مرڪز آهي، جتي 300 کان مٿي مختلف قسمن جي کجور پوکي وڃي ٿي ۽ قومي پيداوار ۾ 70 سيڪڙو آهي. هن سلسلي ۾ سرڪار جتادار پوکي کي يقيني بنائڻ خاص مددگار ثابت ٿيندو. ۽ سنڌ سرڪار کجور پوکڻ لاءِ جديد طريقن ۽ عالمي مارڪيٽ ۾ سنڌ جي ڪردار کي وڌائڻ لاءِ ع المي ڀاڱي پائيواري، خصوصاً متحده عرب امارت سان تعاون لاءِ هر گهڙي تيار آهي.

سنڌ سرڪار خليجي ملڪن جي ڍنگ تي قومي کاڌ خوراڪ جي تحفظ ۽ تحقيق واري وزارت، زرعي تحقيقاتي ڪائونسل ذريعي سان ٿر جهڙي وارياسي علائقي ۾ به کجور جي پوک جي شروعات ڪئي آهي.

خيرپور ۾ کجين کي اس ۾ خشڪ ڪرڻ عام آهي، جتي کجين کي قدرتي طرح سان خشڪ ڪرڻ لاءِ کليل اُس واري ميدان ۾ چٽائين تي وڇايون وڃن ٿيون. انهيءَ ڪري جو پڪي، ڪيڙا مڪوڙا ۽ ٻيا جيت ۽ جانور کجور کي گدلو ڪري سگهندا آهن. وڏن کانپوءِ آپريشن جي مختلف مرحلن ۾ 20 کان 30 سيڪڙو کجور بيڪار ٿيو وڃي، جنهن ڪري آبادگارن کي آمدني ۾ نقصان ٿئي ٿو.

وڏائي کانپوءِ جي انتظامن ۾ خراب ميو کي هٽائڻ لاءِ فوراً ڇاڻڻ ۽ صفائي ڪرڻ ۽ معيار مطابق برقرار رکڻ ۽ فصل جي درج

سنڌ پنهنجي کجيءَ جي صنعت کي عالمي برآمدِي طاقت ۾ کيئن تبديلي ڪري سگهي ٿي

آمنه ڄماڻي، ايگريڪلچر آفيسر، ڊائريڪٽوريٽ جنرل زرعي توسيع سنڌ

آهن. جديد پيڪنگ پراڊڪٽ کي
ٽرانسپورٽ دوران محفوظ رکڻ سان گڏ
مارڪيٽ ۾ ان جي خوبصورتي ۽ ڪشش پڻ
وڌائي سگهجي ٿي.

4. کجيءَ جي آخري وڪرو واري قيمت مان ڪيترو هاري تائين پهچي ٿو:

عام طور تي کجي هيٺين مرحلن مان گذري ٿي.
هاري - واپاري - منڊي - پروسيسر - پيڪنگ - برآمد
ڪندڙ عالمي صارف.

هارين ۽ پروسيسنگ ڪندڙن وچ ۾ بهتر رابطو فائديمند ٿي
سگهي ٿو. هاري تنظيمون وڏي مقدار ۾ گڏيل طور پيداوار وڪڻڻ ۽
مارڪيٽ جي معلومات حاصل ڪرڻ ۽ خريدارن سان بهتر ڳالهين ۾
مدد ڪري سگهن ٿيون. جڏهن هارين کي گريڊنگ ۾ معيار جي
گهرجن جي ڄاڻ هوندي ته هو اهڙي کجيءَ پيدا ڪري سگهندا جيڪا
پروسيسنگ ڪندڙن ۽ برآمد ڪندڙن لاءِ وڌيڪ پرڪشش هجي.

5. **عورتن ۽ ڳوٺاڻن لاءِ روزگار:** کجيءَ جي پروسيسنگ واري
صنعت جي ترقي سان ڳوٺاڻن علائقن ۾ روزگار جا نوا موقعا پيدا ٿي
سگهن ٿا. ڪجين جي ترتيب، گريڊنگ، صفائي، پيڪنگ ۽ ننڍي
پيماني تي پروسيسنگ ۾ عورتن ۽ ٻين ڳوٺاڻن مزدورن لاءِ روزگار جا
موقعا پيدا ڪري سگهجن ٿا.

اهڙي طرح صرف باغ جي مالڪ کي فائدو نه ٿيندو پر هڪ
ترقي يافتہ کجيءَ جي صنعت سان فصل لاهڻ، ٽرانسپورٽ،
پروسيسنگ پيڪنگ، اسٽوريج تي ۽ مارڪيٽ سان لاڳاپيل
ڪيترن ئي ماڻهن کي فائدو پهچي سگهجي ٿو.

6. **هاري وڌيڪ آمدني کيئن حاصل ڪري سگهن ٿا:**
هاري خيرپور جي ڪجين جي مقابلي واري صلاحيت وڌائڻ ۾ سڌو
سنئون ڪردار ادا ڪري سگهن ٿا. انهن کي صحتمند کجيءَ جا وڻ،
پاڻي جو موثر انتظام، وقت سرگرده افشاني مناسب سنڀال، احتياط
سان فصل لاهڻ ۽ صاف سٿري طريقي سان فصل لاهڻ کان پوءِ سنڀال
تي ڌيان ڏيڻ گهرجي.

هارين کي سڀني ڪجين کي گڏ ڪري وڪڻڻ بدران معيار
مطابق الڳ ڪرڻ گهرجي. بهترين معياري واري کجيءَ کي پريميم
پيداوار طور وڪڻي سگهجي ٿو. جڏهن ته مناسب گهٽ معيار واري
کجيءَ کي پروسيسنگ لاءِ استعمال ڪري سگهجي ٿو. پيداوار ۽
خرچن جو رڪارڊ رکڻ سان هاري اهو سمجهي سگهن ٿا ته ڪهڙا
طريقا وڌيڪ فائديمند آهن. زرعي آفيسرن کان مشورو وٺڻ ۽ مقامي
مارڪيٽ جي گهرج کي نظر ۾ رکن گهرجي.

خيرپور جي هارين لاءِ مقصد صرف وڌيڪ کجي پيدا ڪرڻ نه
هجڻ گهرجي. اصل مقصد بهتر معياري واري کجي پيدا ڪرڻ، فصل
لاهن کان پوءِ وڌيڪ پيداوار نقصان کان بچائڻ ۽ وڌيڪ قيمت ڏيندڙ
مارڪيٽن تائين حاصل ڪرڻ گهرجي.

خيرپور سنڌ جو هڪ اهم کجي پيدا ڪندڙ علائقو آهي ۽
کجي هن ضلعي جي اهم زرعي ۽ تجارتي پيداوارن مان هڪ آهي.
(Trade Development Authority of Pakistan (TDAP)

خيرپور جي اهم زرعي شعبن ۾ کجيءَ کي شامل ڪري ٿي.
ضلعي ۾ کجيءَ جي پروسيسنگ جا ڪارخانا ۽ ننڍي اسٽوريج
جون سهولتون پڻ موجود آهن. جنهن مان ظاهر ٿئي ٿو ته هن فصل جي
پيداوار کان وٺي واپار تائين هڪ قدر واري زنجير اڳ ٿي موجود آهي.
پاڪستان ۾ کجيءَ جي صنعت وڏي اهميت رکي ٿي، پر هن
فصل مان حاصل ٿيندڙ آمدني ۾ وڌيڪ واڌ جي وڏي گنجائش موجود
آهي. مسئلو صرف وڌيڪ کجي پيدا ڪرڻ جو ناهي. هارين جو
واپارين ۽ پروسيسنگ ڪندڙن کي معيار، فصل لاهڻ کان پوءِ سنڀال،
پروسيسنگ، پيڪنگ کي بهتر بڻائڻ جي ضرورت آهي ته جيئن
خيرپور جون ڪجيون عالمي مارڪيٽن ۾ وڌيڪ بهتر نموني مقابلو
ڪري سگهن.

1. **ابهوا ۽ پاڻي جا چئلينج:** کجيءَ جا وڻ گرم ۽ خشڪ موسم
لاءِ مناسب آهن. پر ڪامياب پيداوار لاءِ مناسب پاڻي جو انتظام
ضروري آهي. سٺي باغباني ميوو نهڻ کان اڳ ئي شروع ٿيڻ گهرجي.
کجيءَ جي وڻ جي صفائي، غير ضروري واڌويجهه، کي ختم ڪرڻ
صحتمند وڻ برقرار رکڻ، وقت سرگرده افشاني ۽ مناسب سنڀال سان
بهتر پيداوار حاصل ڪري سگهجي ٿي.

2. **فصل لاهڻ کان پوءِ ٿيندڙ نقصان گهٽ ڪرڻ:** هارين لاءِ
هڪ وڏو موقعو اهو آهي ته فصل لاهڻ کان پوءِ به پيداوار کي نقصان
کان بچايو وڃي. فصل لاهڻ کان پوءِ ڪجين کي احتياط سان الڳ،
صاف، ترتيبوار ۽ گريڊنگ ڪرڻ گهرجي. خراب، بيمار يا گهٽ
معياري واري کجيءَ کي سٺي معيار واري کجيءَ سان گڏ نه ملائڻ
گهرجي. صاف سٿري طريقي سان سنڀالڻ ۽ مناسب پيڪنگ سان
آلودگي ۽ نقصان کي گهٽ ڪري سگهجي.

خيرپور ۾ روايتي پروسيسنگ ۾ الڳ ٿي ڌوئڻ، اُبالڻ، سڪائڻ،
ترتيب ڏيڻ، صفائي ۽ پيڪنگ جهڙيون سرگرميون شامل آهن. انهن
طريقي کي جديد بڻائڻ سان هاري ۽ پروسيسنگ ڪندڙ نقصان
گهٽائي ۽ وڌيڪ هڪجهڙو ۽ بهتر معيار وارو پراڊڪٽ تيار ڪري
سگهن ٿا.

3. **خيرپور ڪجور کي هڪ سڃاتل برانڊ بڻائڻ:** ان لاءِ
مستقل معيار ضروري آهي. صرف برانڊ ناهڻ سان ڪامياب برآمدِي
پراڊڪٽ تيار نٿو ٿي سگهي. ڪجين ۾ صفائي، مناسب گريڊنگ،
بهتر پيڪنگ، خوراڪ جي حفاظت جا معيار پورا ڪرڻ ضروري

دالين وارن فصلن جي پوک

گڏ ڪڍڻ: چئن جو فصل شروعاتي واڌ جا مرحلا گهٽ رفتار سان پورا ڪري ٿو. جڏهن ته گندگاهه تيزيءَ سان وڌن ٿا ۽ فصل کي ڍڪي ڇڏين ٿا. تنهنڪري فصل ۾ گڏ ۽ گندگاهه جو خاتمو شروع ۾ ڪيو وڃي ته جيئن ٻوٽا جلدي واڌ ڪن ۽ پيداوار ۾ به

اضافو اچي.

لاڀارو ۽ گاهه: چئن جي فصل جو لاڀارو پوکيءَ جي وقت ۽ علائقي جي آبهوا تي مدار رکي ٿو. هي فصل اڪثر حالتن ۾ مارچ کان اپريل تائين پڇي لاڀاري لاءِ تيار ٿي وڃي ٿو. جڏهن ته ساريال جي علائقي ۾ چئن جو لاڀارو مٿي تائين ڪجي ٿو.

هن فصل کي ڪٽائيءَ بعد ول گڏ ڪري سڪائڻ گهرجي. بعد ۾ ڏانڊن جي مدد سان گاهه ڪجي يا وري ول کي ڏنڊن سان ڪٽي ٻج صاف ڪجي.

پيداوار: هن فصل مان 15 کان 30 مٺ پيداوار وٺي سگهجي ٿي. جنهن جو دارومدار وڌيڪ پيداوار ڏيندڙ جنسن تي آهي.

مٽر يا ڊيسي مٽر (Field pea): مٽر هڪ اهم دال وارو فصل آهي، جيڪو قديمي دؤر کان ننڍي کنڊ اندر دال لاءِ پوکيو وڃي ٿو ۽ ڪن حالتن ۾ جانورن جي چاري ۽ سائي پاڻ واسطي پوکجي ٿو.

مٽر سنڌ ۾ ساريال جي علائقي ۾ دوباري فصلن طور پوکيو وڃي ٿو. جڏهن ته هي فصل ڪڇي جي ايراضيءَ ۾ بوسي فصل طور پوکيو وڃي ٿو. هي فصل سياري جي ٿڌ ۽ خشڪي واريون حالتون برداشت ڪري ٿو. ڇاڪاڻ ته مٽر خشڪ فصل آهي، جيڪو گهٽ پاڻي ۾ پوکي سگهجي ٿو.

زمين: مٽر جي پوکيءَ لاءِ سخت چيڪي کان لٽياسي زمينون وڌيڪ موزون آهن.

زمين جي تيارِي: مٽر جي پوک لاءِ 2 کان 3 خشڪيءَ جا هر ڏئي پيٽر پڇي زمين کي هموار ڪري پوکي ڪجي. ساريال جي علائقي ۾ مٽر لاڀاري بعد آلاڻ تي ڇت ڪيا وڃن ٿا.

پوکيءَ جو وقت ۽ طريقو: هن فصل جي پوک 15 آڪٽوبر کان 15 نومبر تائين ڪري سگهجي ٿي. مٽر عام ڪري ڇت ذريعي پوکيا وڃن ٿا. هي فصل ڪڇي ۽ دوباري علائقن ۾ پوکيو وڃي ٿو. ساريال جي علائقي ۾ فصل جي لاڀاري بعد بچيل ريڇ يا آلاڻ تي مٽر ڇت ڪيا ويندا آهن.

ٻج جو مقدار: ٻج لاءِ پوکيل فصل واسطي في ايڪڙ ٻج جو مقدار 10 کان 15 ڪلوگرام استعمال ڪجي. جڏهن ته مٽر جي سائي چاري لاءِ پوک واسطي 35 کان 40 ڪلوگرام في ايڪڙ ٻج ڪم آڻجي.

پاڻ ڏيڻ: هن فصل ۾ عام طور پاڻ ڪر نه آندو ويندو. آبپاشي واري فصل لاءِ 10 ڪلوگرام نائٽروجن ۽ 20 ڪلوگرام فاسفورس استعمال ڪجي. جڏهن ته پاڻ جو سمورو وزن پوکيءَ جي وقت ڏيڻ گهرجي.

پاڻي ڏيڻ: هي فصل ڪڇي ۽ ساريال جي علائقي ۾ بوسي يا دوباري فصل طور پوکيو وڃي ٿو. جڏهن ته آبپاشي وارن علائقن ۾ هن فصل جي پوکيءَ کان اڳ زمين کي ڳرو ريڇ جو پاڻي ڏجي، بعد ۾ هڪ يا ٻه هلڪا پاڻي ڏجن.

پيداوار: هن فصل مان 15 مٺ يا 600 ڪلوگرام ٻج جي پيداوار في ايڪڙ ملي ٿي. پر سائي گاهه جي پيداوار 250 کان 300 ڪلوگرام في ايڪڙ ملي ٿي.

چئن ۽ ٻين دالين وارن فصلن جي پوک سان نه صرف ناڻو ملي ٿو پر انهن جي استعمال سان غذائيت ۾ به اضافو ٿئي ٿو. ان سان گڏ زمين جي زرخيزي ۾ پڻ اضافو ٿئي ٿو. ڇاڪاڻ ته چئن جي پاڙن ۾ ننڍيون ڳوڙهيون (Nodules) ٿين ٿيون، جيڪي هوا مان نائٽروجن حاصل ڪري زمين ۾ جذب ڪن ٿيون، جيڪو ٻئي فصل لاءِ فائديمند آهي. هي فصل جانورن جي چاري (سائي ۽ سڪي حالت ۾) استعمال ٿئي ٿو. جنهنڪري جانورن جي ڪير ۽ گوشت ۾ پڻ اضافو آئي ٿو. ان کان علاوه چئن زمين ۾ سائي پاڻ طور به ڪم اچن ٿا، جنهن سان زمين جي زرخيزي ۾ پڻ اضافو اچي ٿو.

زمين: چئن جي پوک لاءِ لٽياسي، چيڪي لٽياسي زمين موزون آهي. هي فصل ڪڇي ۾ بوسي ۽ ساريال جي علائقي ۾ دوباري طور پوکيو وڃي ٿو. جڏهن ته سمر ۽ ڪلر واريون زمينون چئن جي پوکي لاءِ موزون نه آهن.

زمين جي تيارِي: هي فصل ريڇ جي موسم ۾ ڪڇي يا ساريال جي علائقي ۾ اڪثر پوکيو وڃي ٿو. ساريال جي علائقي ۾ لاڀاري بعد ۽ ڪڇي ۾ ٻوڏ جي پاڻي لهڻ بعد جڏهن زمين وٽ ۾ اچي ته ان کي هر ڏئي سانهر گهمائي پيٽر پڇي هموار ڪري پوکيءَ لاءِ تيارِي ڪجي.

پوکيءَ جو وقت ۽ طريقو: چئن پوکڻ جو صحيح وقت 15 آڪٽوبر کان 22 نومبر تائين عمل هيٺ اچي ٿو. پر چئن جي جنسن ڏوڪري چئن-89 (DG-89) جي پوکي ڊسمبر جي پهرين هفتي تائين ڪري سگهجي ٿي.

چئن جو فصل ناڙي يا ڇت رستي پوکيو وڃي ٿو. پر هن فصل جي ناڙي رستي پوک بهتر آهي جنهن مان وڌيڪ پيداوار ملي ٿي. ڇاڪاڻ ته ناڙي پوک ۾ گڏ ۽ گندگاهه جو خاتمو آسانيءَ سان ڪري سگهجي ٿو. هن فصل جي ناڙي هڪ فوت جي مفاصلي تي ڪجي، ان ڳالهه جو خاص خيال رکجي ته زمين ۾ وڌيڪ ريڇ يا مناسب وٽ هجي.

جنسون: سنڌ صوبي لاءِ چئن جي سفارش ٿيل جنسن ۾ ڏوڪري چئن-89، ڏوڪري چئن-92، چولا، سنڀاسي، سي-612، سي ايم-2000 وغيره پوکيون وڃن ٿيون.

ٻج جو مقدار: چئن جو ٻج صاف، تندرست ۽ ملاوٽ کان پاڪ هئڻ گهرجي ته جيئن ڦوٽهڙو بهتر ٿئي ۽ پيداوار به وڌيڪ ملي. چئن جي پوکي لاءِ 35 کان 40 ڪلوگرام ٻج في ايڪڙ ڏجي.

پاڻ ڏيڻ: چئن جي فصل ۾ 15 ڪلوگرام نائٽروجن ۽ 30 ڪلوگرام فاسفورس يعني هڪ ٻوري ڏي اي پي ۽ يوربا پاڻ جي اڌ ٻوري يا اڌائي ٻوريون ايس ايس پي ۽ اڌ ٻوري يوربا في ايڪڙ استعمال ڪجي. نائٽروجن وارو پاڻ نئين ڦوٽهڙي ۽ واڌ لاءِ فائديمند ٿيندو جڏهن ته فاسفورس جو پاڻ پيداوار ۾ اضافي سان گڏ فصل جي وقت سر پڇڻ ۾ مددگار ٿئي ٿو.

پاڻ ڏيڻ: چئن جي پوک گهڻو ڪري ساريال، ڪڇي ۽ باراني علائقن ۾ ڪئي وڃي ٿي. جنهنڪري موسم دوران فصل کي هڪ ٻن پاڻين جي ضرورت پوي ٿي، جيڪي گل اچڻ تائين ضرور ڏجن. جڏهن ته برساتي علائقن ۾ پاڻيءَ جو پورا ٿيڻ پنهنجو پاڻ ٿي وڃي ٿو. آبپاشي وارن علائقن ۾ چئن جي فصل کي 3 کان 4 پاڻي مناسب ٿيندا.

لوسڻ جي پوک

زمين: هن فصل جي پوکي لاءِ زرخيز لٽياسِي زمين کان هلڪي زرخيز زمين جي چونڊ ڪيو. جنهن ۾ پاڻي جي نيڪال بهتر هجي. لوسڻ جون پاڙون تمام هيٺ زمين ۾ وڃن ٿيون. ان ڪري لوسڻ ۾ سوکڙي برداشت ڪرڻ جي صلاحيت آهي. جڏهن ته دوياري، بوسي يا خشڪ علائقن ۾ هلڪي ڪلر وارين زمينن ۾ به لوسڻ ڪاميابيءَ سان پوکي سگهجي ٿو.

زمين جي تياري: لوسڻ دائمي قسم جو فصل آهي. جيڪو بهتر حالتن سبب زمين تي 6 کان 7 سالن تائين موجود رهي ٿو. ان ڪري لوسڻ جي پوک لاءِ زمين جي تياري بهتر نموني ڪرڻ گهرجي. زمين کي 3 کان 4 اونها هر ڏئي، پٽر پيچي ان کي هموار ڪجي. گندگاهه جي ٻوٽن کي فصل پوکڻ کان اڳ ختم ڪيو وڃي.

پوکيءَ جو وقت ۽ طريقو: لوسڻ جو فصل 15 سيپٽمبر کان 15 نومبر تائين پوکي سگهجي ٿو. پر آڪٽوبر جو مهينو سڀ کان بهتر آهي. هي فصل ناڙيءَ ذريعي پوکڻ گهرجي. چاڪاڻ ته قطارن ۾ پوکيل فصل ساڻي گاهه ۽ بچ جي پيداوار وڌيڪ ڏئي ٿو. بچ ناڙي ڪرڻ وقت اهو خيال ڪجي ته جيئن بچ ڏيڍ انچ کان وڌيڪ هيٺ نه وڃي. لوسڻ ڪرين تي به پوکيو وڃي ٿو. جنهن ۾ ٻن ڪرين جي وچ ۾ مفاصلو ڏيڍ کان ٻه فٽ هجڻ گهرجي. جڏهن ته لوسڻ جو فصل آلي زمين ۾ پٽ ذريعي پوکي سگهجي ٿو.

بچ جو مقدار: لوسڻ جي ناڙي ذريعي پوک لاءِ 5 کان 6 ڪلوگرام في ايڪڙ بچ استعمال ڪجي. جڏهن ته پٽ ڪيڙ يا گهڙپيءَ واري پوک لاءِ 8 ڪلوگرام في ايڪڙ بچ استعمال ڪيو وڃي.

پاڻ ڏيڻ: لوسڻ جي فصل مان وڌيڪ پيداوار وٺڻ لاءِ وڻاڇ جو ڳريل سٽيل پاڻ ڏيڻ ضروري آهي. جڏهن ته فصل پوکڻ وقت اڌ پوري ڊي اي پي يا هڪ پوري نائٽروفاس استعمال ڪجي.

پاڻي ڏيڻ: ناڙي ۽ پٽ ڪيڙ واري پوک کي پهرين پاڻي جي ضرورت گهڻو ڪري 21 ڏينهن تي پوي ٿي پر زمين جي حالت ۽ آبپاشي جي نظر ۾ رکندي ضرورت مطابق پاڻي ڏجي. جڏهن ته ڪُري يا گهڙپي پوک کي 2 کان 3 پاڻي ٽڪڙا ڏيڻ گهرجن. باقي پاڻي اونھاري ۾ 10 کان 15 ڏينهن ۽ سياري ۾ 15 کان 20 هين ڏينهن ڏيڻ گهرجي.

گندگاهه: لوسڻ جي پوکي واري زمين ۾ جيڪڏهن گندگاهه ٿيندڙ هجي ته ان گندگاهه جي قسم مطابق پوکي کان اڳ گاهه مار زهر جو استعمال ڪجي.

لوسڻ جي بچ جي تياري: لوسڻ جي بچ جي تياري جي لاءِ بهتر موسم بهار آهي. جنهن ۾ فيبروري واري مهيني ۾ ڪٽائي بند ڪجي. لوسڻ جو بچ اپريل مهيني ۾ پيچي لابياري لاءِ تيار ٿي وڃي ٿو. عام طور فصل مان 5 کان 6 لوپ وٺي سگهجن ٿا.

پيداوار: عام حالتن ۾ لوسڻ مان 400 کان 500 مٺ في ايڪڙ ساڻو گاهه وٺي سگهجي ٿو. جڏهن ته بچ لاءِ پوکيل فصل مان بهتر حالتن ۾ 4 کان 8 مٺ في ايڪڙ بچ يا 160 کان 320 ڪلوگرام بچ في ايڪڙ وٺي سگهجي ٿو.

آڻي سگهجي ٿو.

پيداوار: هن فصل مان 800 کان 1000 مٺ ساڻو چارو ملي ٿو. جڏهن ته بچ لاءِ پوکيل برسيم مان 8 کان 10 مٺ في ايڪڙ بچ ملي ٿو.

برسيم جي پوک

زمين: برسيم جي پوک وارياسي کان چيڪي زمين ۾ ڪري سگهجي ٿي. هي فصل مختلف زمينن اندر پوکيو وڃي ٿو. جنهن ۾ وارياسي کان ڳريون لٽياسيون زمينون جنهن ۾ نيڪال سٺو هجي اهي بهتر آهن. جڏهن ته برسيم جا ٻوٽا هلڪي ڪلر وارين زمينن کي برداشت ڪن ٿا.

زمين جي تياري: برسيم ڊگهي پاڙ وارو فصل آهي. جنهن لاءِ زمين جي تياري بهتر نموني ڪئي وڃي ٿي. هن فصل جي پوک لاءِ 3 کان 4 هر ڏئي پٽر پيچي زمين کي هموار ڪجي. پاڻي ڏيڻ بعد بينل پاڻي ۾ برسيم جو بچ پٽ ڪرڻ گهرجي.

پوکيءَ جو وقت ۽ طريقو: هن فصل جي پوک 15 سيپٽمبر کان 15 نومبر تائين ڪري سگهجي ٿي. جڏهن ته اهي علائقا جتي گرمي جو درجو وڌيڪ هجي ان حالت ۾ برسيم آڪٽوبر مهيني ۾ پوکيو وڃي ٿو.

برسيم جي پوکي پٽ ذريعي ڪئي وڃي ٿي. هن فصل جي پوک لاءِ پهريائين زمين کي پاڻي ڏجي. ان بعد بينل پاڻيءَ ۾ برسيم جو بچ پٽ ڪجي. هي فصل وونٽن ۽ مڪئي جي بينل فصل ۾ پوکيو وڃي ٿو. جنهن لاءِ آڪٽوبر جي مهيني ۾ وونٽن ۽ مڪئي کي پاڻي ڏجي ۽ بعد ۾ برسيم جو بچ پٽ ڪجي. جڏهن ته ساريال جي علائقي ۾ برسيم جي پوک سارين جي فصل جي لابياري بعد ڪئي وڃي ٿي. چاڪاڻ ته هن علائقي جي زمين جي سڌاري واسطي سارين ۽ برسيم جي وارڻ ڪئي وڃي ٿي ته جيئن زمين مان ڪلر جو خاتمو ٿئي.

جنسون: هن فصل لاءِ مقامي جنس پوکي وڃي ٿي. جنهن ۾ پٺن ۽ رسدار ڏانڊين جو گهڻو مقدار ٿئي ٿو.

بچ جو مقدار: هن فصل لاءِ 10 کان 12 ڪلوگرام في ايڪڙ بچ استعمال ڪجي. بچ سنهي هجڻ سبب ان جو مقدار وڌائي سگهجي ٿو.

پاڻ ڏيڻ: هن فصل کي عام طور پاڻ نه ڏنو ويندو آهي. پر زمين اندر هڪ ٻئي پٺيان لڳاتار فصل پوکڻ سبب زمين جي زرخيزيءَ تي اثر پوي ٿو ۽ پيداوار گهٽ ملي ٿي. تنهنڪري زمين جي زرخيزي کي قائم رکڻ لاءِ پاڻ ڏيڻ ضروري آهي. هن فصل جي پوکي لاءِ اڌ پوري يوريا ۽ ڏيڍ پوري ڊي اي پي پاڻ في ايڪڙ پوکي کان اڳ ڏيڻ گهرجي. چاڪاڻ ته فاسفورس وارو پاڻ نه فقط فصل جي پيداوار وڌائي ٿو پر ان جي خاصيت تي پڻ سٺو اثر ڏيکاري ٿو. جڏهن ته فصل جي پهرين لوپ يا لابياري بعد يوريا پاڻ جي اڌ پوري ڏيڻ گهرجي. جنهن سان فصل ساڻو ۽ سرسبز ٿيندو ۽ واڌ جلدي ٿيندي.

پاڻي ڏيڻ: هن فصل جي پوکيءَ بعد به هلڪا پاڻي هفتي اندر ڏيڻ گهرجن ته جيئن سٺو ڦوٽهڙو ٿئي. چاڪاڻ ته جلدِي پاڻي ڏيڻ سبب سلا جلدِي ساوا ٿيندا ۽ واڌ تيز ڪندا. هن فصل ۾ مجموعي طور 8 کان 10 پاڻي ڏيڻ گهرجن. جيڪي 10 کان 15 ڏينهن جي وقفي سان ڏيڻ گهرجن.

گندگاهه: هن فصل ۾ عام طور ڳڏ يا گندگاهه ڪيڙ جي ضرورت نه آهي. پر هن فصل ۾ جيڪڏهن بصري، ڪاسي، سنجھ ۽ جهل نظر اچن ته هت ذريعي ڪڍي ڇڏجن.

برسيم جي ڪٽائي: هن فصل جي پهرين ڪٽائي يا پهريون لاڀ هڪ مهيني جي اندر وٺڻ گهرجي ۽ سلسلي وار ڪٽائي ٻن يا ٽن هفتن بعد ڪندو رهجي جڏهن ته آخري ڪٽائي بعد هن فصل کي ساڻي پاڻ لاءِ ڪم

نامياتي پوک

2. ڪمپوسٽ:

وڻاڻ جو پاڻ ۽ فصلن بچتو حصا جهڙوڪ: ڪيلي ۽ ڪمند جا پن، ٻُڙهه، پلال، سارين جا توتڙ ۽ ڪڪڙن جو پاڻ وغيره جيڪي زمين اندر نامياتي مادي کي وڌائڻ لاءِ زمين ۾ وڌا وڃن ٿا. چو ته زمين اندر نامياتي مادي جي کوٽ آهي.

ڪمپوسٽ جا قسم يا نمونا:

اسان واري زميني حالتن ۾ وڻاڻ جي پاڻ جو هٽڻ ضروري آهي. چو ته وڻاڻ جي پاڻ اندر سمورا خوراڪي جزا موجود آهن. وڻاڻ جو پاڻ سموري سنڌ جي هر ڳوٺ ۾ موجود هوندو آهي. فصلن، ميون ۽ پاجين لاءِ ڪمپوسٽ جي وڌيڪ ضرورت پوي ٿي. ان ڪري علائقي جي لحاظ کان ڪمپوسٽ تيار ڪري سگهجي ٿو. جيئن ته ڏکڻ ۽ وچولي سنڌ اندر ڪيلي جو فصل عام جام آهي ۽ ڪيلي جي ٿڌن اندر پوئاش جو مقدار وڌيڪ آهي. ٻيو شهرن ۾ ڪڪڙن جو پاڻ موجود آهي. انهن اندر فاسفورس جو مقدار وڌيڪ آهي. جڏهن ته وڻاڻ جي پاڻ اندر نائٽروجن وڌيڪ آهي. جڏهن ته وڻاڻ جي پاڻ اندر نائٽروجن وڌيڪ آهي. جيڪو ٻوٽن کي تڪڙي واڌ ڏئي ٿو. ڪمپوسٽ ٺاهڻ جي ترتيب ڪجهه هن طرح ڪري سگهجي ٿي.

1. وڻاڻ جو پاڻ + ڪيلي جي باقيات.

2. وڻاڻ جو پاڻ + ڪڪڙن جو پاڻ

3. وڻاڻ جو پاڻ + پلال يا توتڙ

4. وڻاڻ جو پاڻ + بهه (پراڻو).

5. وڻاڻ جو پاڻ + ڪمند جا پن.

جڏهن ته ٻاهرين ملڪن ۾ وڻن جا پن گڏ ڪري انهن مان

نامياتي زراعت هاريءَ لاءِ وڌيڪ سازگار ثابت ٿي سگهي ٿي. ڪيميائي پاڻ ۽ جراثيم مار دوا جي استعمال کانسواءِ فصلن جي پيداوار کي نامياتي فارمنگ چئبو آهي. هن پوکيءَ جي طريقي ۾ قدرتي طور تي موجود هر شيءِ کي استعمال ڪري سگهجي ٿو. مثال طور (سائو پاڻ، فارم يارڊ مينور، بايو فرٽيلائيزرس، فصلن جي وار ڦير، ورمي ڪمپوسٽ) جيڪڏهن اسان نامياتي زراعت کي سائنسي بنيادن تي استعمال ڪريون ته اسان هن طريقي سان سٺي پيداوار حاصل ڪري سگهون ٿا. نامياتي زراعت مٽي جي جسماني، ڪيميائي ۽ حياتياتي خاصيت کي بهتر بڻائي ٿي. ڪيميائي پاڻن جي ڊگهي استعمال سبب اسان جي زمين جي صحت خراب ٿي وئي آهي. ڪيميائي پيسٽيسائيڊ جي استعمال سان ڪيترن ئي فائدي وارن بيڪٽريا کي نقصان پهچي ٿو. ٻئي طرف انسانن ۽ ماحول تي پڻ نقصانڪار اثر پون ٿا. انهن سڀني عنصرن کي نظر ۾ رکندي نامياتي زراعت فائديمند آهي.

1. فصلن جي وار ڦير:

جنهن زمين تي هر سال يا هر موسم ۾ مختلف فصل پوکيا وڃن ٿا. بجاءِ ان جي جو ساڳي فصل هر ڀيري ساڳئي زمين تي پوکي وڃي.

مثال: جيڪڏهن هڪ سال ڪڻڪ پوکي وڃي ته ايندڙ سال ان جي جاءِ تي ڪپهه، مٿر يا ڪڻڪ بدران ٻيو فصل پوکڻ گهرجي. ان سان ڇا ٿيندو فصل بيمارين ۽ آفتن کان بچن ٿا. نائٽروجن مقرر ڪندڙ فصلون جهڙوڪ: مٿر، چٽا پوکڻ سان زمين نائٽروجن سان مالا مال ٿئي ٿي. زمين جي زرخيزي برقرار هي ٿي.

به ڪمپوسٽ تيار ڪجي ٿو.

ڪمپوسٽ ڪيئن تيار ڪجي:

پلاسٽڪ جي ڪاري شيت جيڪا هر شهر ۾ پلاسٽڪ جي دوڪان تان وٺي سگهجي ٿي ۽ پراڻو ڪارو ڳٽر جيڪو مارڪيٽ مان ملي ويندو. 20 گاڏا وٽان جي پاڻ جا ۽ 20 گاڏا فصل بيج باقيات (ڪتر ڪيل ڪنهن اهڙي جاءِ تي گڏ ڪجي. جيتي سياري ۾ مڪمل روشني ۽ اونھاري ۾ اڌ چانوري ۾ زمين ڪجهه لهنواري هجي ته جيئن بارش هئڻ جي صورت ۾ پاڻي نه بيهي سگهي.

هاڻ پھريون ته وٽان جي پاڻ جو هڪ فوت اوچو پلاٽ تي ٺاهيو. ان مٿان باقيات جو ته هڪ فوت جو ٺاهيو ۽ ان مٿان اڳواٽ تيار ڪيل ڪاري ڳٽر جو شربت جو چوٿون حصو ڇٽڪار ڪجي. ساڳئي نموني سان ٻيو ٽيون ۽ چوٿون ته ساڳي ترتيب سان ڏئي ڪري ڪاري ڳٽر کي ڇٽڪاري ان ڍڳ مٿان ڪري پلاسٽڪ ڏئي ڍڪيو وڃي. چارئي پاسا بند ڪيا وڃن. ٻن هفتن کان پوءِ ڪمپوسٽ جي اٺل پٽل جي تياري ڪجي. پوءِ پهرين پاسن کان پلاسٽڪ مٽي ڪري اندر هٽ وجهي ڪمپوسٽ ٻاهر ڪڍي ڏسي ته اهو ڳري ٿو يا نه پوءِ ان کي سگهيو وڃي بدبو هجي ته پلاسٽڪ هٽائي ڇڏجي ته جيئن هوا کائي اگر مٺي پنن جي خوشبو اچي ته پوءِ پلاسٽڪ لاهي انهي کي اٺل ڏجي ته جيئن ڪمپوسٽ جو هڪ ته نه ٿي وڃي. جڏهن ڏسو ڪمپوسٽ ناسي رنگ جو ٿي ويو آهي ۽ هٿ ۾ ڪٽي زور ڏيڻ سان ڀري پيو ته سمجهو ڪمپوسٽ تيار آهي. جنهن کي پلاسٽڪ جي ڪٽن ۾ ڀري رکيو ۽ گهرج پوڻ تي استعمال ڪريو.

ڪمپوسٽ ڪٿي ڪٿي استعمال ڪجي:

1. ڪوندين ۾ گل لڳائڻا آهن ته.
2. ڀاڄين جي نرسري تيار ڪرڻ.
3. وٽن جي نرسري لاءِ.
4. گهر اندر ٻاريون ٺاهي موسم آهر ڀاڄيون تيار ڪرڻ.
5. ڀاڄين واري فصل ۾ هر مهيني ڪمپوسٽ ڏجي.
6. ميوي وارن باغن جي شروعات وڌ دوران هر ٻوٽي جي چوڌاري ڪمپوسٽ ڏجي.

سائو پاڻ:

زمين کي سائو پاڻ ڏيڻ لاءِ سايون فصلون پوکيون وڃن، پوءِ

انهن کي مٽي ۾ ملائن. هي طريقو زمين جي زرخيز قوت وڌائڻ لاءِ استعمال ٿيندو آهي.

فائدا:

- زمين ۾ نائٽروجن وڌائڻ.
- نامياتي مادو وڌائڻ.
- زمين کي نرم ۽ زرخيز ڪرڻ.
- پاڻي رکڻ جي صلاحيت وڌائڻ.
- مٽي مان لوڻ ۽ ٻيا زهريلاءِ مادا گهٽائڻ.

عام فصل جيڪي سائي پاڻ لاءِ استعمال ٿين ٿا:

جنتر، گوار، چٽا، لوسٽ ۽ سٽي.

نامياتي زراعت جا چئلينج:

1. شروع ۾ نامياتي زراعت سان فصلن جي پيداوار روايتي زراعت جي پيٽ ۾ گهٽ ٿيندي آهي.
2. گوهر، ڪمپوسٽ، سائي پاڻ جهڙيون نامياتي شيون وڏي مقدار ۾ حاصل ڪرڻ مشڪل ٿيندو آهي.
3. نامياتي شين لاءِ خاص مارڪيٽون گهٽ آهن. وڪرو ڪرڻ ۾ مسئلا ٿيندا.
4. نامياتي زراعت ۾ پاڻ ٺاهڻ، زمين سنڀالڻ ۽ جيتن تي ضابطو آڻڻ لاءِ وڌيڪ وقت ۽ محنت گهرجي.
5. ڪيترن ئي علائقن ۾ ماڻهن کي نامياتي شين جي اهميت ۽ فائدين جي ڄاڻ گهٽ هوندي آهي.

نامياتي زراعت جا فائدا:

1. نامياتي فصلن ۾ ڪيميائي پاڻ ۽ زهر استعمال نه ٿيندا آهن تنهنڪري اهي صحت لاءِ محفوظ هوندا آهن.
2. گوهر، ڪمپوسٽ ۽ سائي پاڻ سان مٽيءَ ۾ نامياتي مادو ۽ نائٽروجن وڌي ٿي.
3. نامياتي زراعت سان ماحولياتي توازن برقرار رهي ٿو.
4. پاڻ ۽ جراثيم ڪش دوائن لاءِ وڌيڪ پئسا نه لڳندا آهن.
5. مٽي جي صحت بهتر رهڻ سبب زمين گهڻن سالن تائين زرخيز رهي ٿي.
6. نامياتي شين جي گهرج وڌي رهي آهي. ان کي مارڪيٽ ۾ وڌيڪ قيمت ملي ٿي.

ٽماٽي جي فصل تي حملو ڪندڙ مختلف بيماريون

ڊاڪٽر بينا خانزاد سنڌ ايگريڪلچر ريسرچ سينٽر ٽنڊو ڄام ۽ آڪاش پنهور سنڌ زرعي يونيورسٽي ٽنڊو ڄام

ٽماٽي جي فصل تي مختلف موسمي حالتن ۽ ماحول جي لحاظ کان ڪيتريون ئي بيماريون حملو ڪري سگهن ٿيون. انهن بيمارين جو ذڪر هيٺ ڏيڃي ٿو.

1. (Brown Spot):

بيماري جون علامتون: پٺن تي پوري رنگ جا داغ ۽ سونهري رنگ ٺهن ٿا.

سبب: فنگس يا بيڪٽيريا جي ڪري.

موسم: هي بيماري عام طور تي گرم ۽ گهميل موسم ۾ وڌيڪ ٿيندي آهي، خاص طور تي چوماسي جي موسم (جون کان سيپٽمبر تائين).

2. (Powdery Mildew):

بيماري جون علامتون: پٺن تي اڇا يا ناسي پائوڊر جهڙا داغ نظر اچن ٿا.

سبب: هڪ قسم جي فنگس جيڪا ٻوٽي جي فائبر تي حملو ڪري ٿي.

موسم: خشڪ ۽ گرم موسم ۾ عام، جهڙوڪ (اپريل کان سيپٽمبر تائين).

3. Early Blight:

بيماري جون علامتون: پٺن تي ڪارا داغ ۽ تنهن جا نشان.

سبب: فنگس (*Alternaria solani*) جي ڪري

موسم: هي بيماري عام طور تي خشڪ يا گهٽ برسات واري موسم ۾ پکڙجي ٿي، خاص ڪري بهار ۾ (مارچ کان مئي تائين).

4. Late Blight:

بيماري جون علامتون: پٺن ۽ ٽماٽن تي ڪارا داغ ٿين ٿا.

سبب: فنگس (*Phytophthora infestans*) جي ڪري.

موسم: وڌيڪ گهم وارن علائقن ۾ خاص طور تي چوماسي ۽ سياري ۾ (جولاءِ کان آڪٽوبر تائين).

5. (Tomato Mosaic Virus):

بيماري جون علامتون: پٺن تي ڦڪي رنگ جا يا هلڪا سائي

رنگ جا داغ ۽ موڙ.

سبب: وائرس جي موجودگي.

موسم: هي بيماري سياري ۽ بهار ۾ وڌيڪ ٿيندي آهي.

6. Root Knot Nematode:

بيماري جون علامتون: ٻوٽن جي پاڙن تي نودول ٺهن ٿا، جنهن

ڪري ٻوٽي جي واڌ ويجهه بند ٿي ويندي آهي.

سبب: مٽي ۾ نيماتوڊس (ڪيڙا).

موسم: هي بيماري سڄي سال ۾ پکڙجي سگهي ٿي، پر گرم موسم ۾ سڀ کان وڌيڪ سرگرم آهي.

Bacterial Wilt.7:

بيماري جون علامتون: پاڙن جو سڙڻ ۽ پٺن جو مرڻ.

سبب: بيڪٽيريا جي وجه سان.

موسم: گرم ۽ خشڪ موسم (جولاءِ کان سيپٽمبر تائين).

Fusarium Wilt.8:

بيماري جون علامتون: ٻوٽي جي پٺن جو رنگ ڦيڪو ٿيڻ ۽ وڻ جو سڙڻ.

سبب: فنگس جي ڪري.

موسم: گرمي ۽ گهم جو پاڻ ۾ گڏجڻ هن بيماري جي پکيڙ جو سبب بڻجي سگهي ٿو.

Powdery Mildew.9:

بيماري جون علامتون: پٺن ۽ پاڙن تي اڇا داغ.

سبب: فنگس جي ڪري.

موسم: وڌيڪ گهم ۽ گرم موسم (جون کان سيپٽمبر تائين).

10. (Downy Mildew):

بيماري جون علامتون: پٺن جي هيٺئين پاسي هلڪا ڦڪا داغ ۽ بعد ۾ ڪارا داغ ٿين ٿا.

سبب: فنگس جي ڪري.

موسم: برسات جي موسم ۾ وڌيڪ گهم ۽ ٿڌ جي ڪري.

احتياطي اپاءَ:

پاڻي جو انتظام: ٽماٽن جي ٻوٽن کي وڌيڪ پاڻي نه ڏيو ڇاڪاڻ ته وڌيڪ پاڻي بيمارين جو سبب بڻجي سگهي ٿو.

مٽي جي صفائي: مٽي صاف ڪريو گڏ ڪيو ۽ بيمار ٻوٽن کي فوري طور تي هٽائي ڪري ختم ڪريو.

انهن بيمارين جو خطرو موسم جي لحاظ کان وڌي ٿو يا گهٽجي ٿو تنهن ڪري بهتر آهي ته مقامي زرعي ماهرن سان صلاح مشورو ڪريو ۽ موسم جي مطابق مناسب اپاءَ وٺو.

سند فارمرز ايگريڪلچرل ڪليڪٽوز ايڪٽ 2026ء جو مسودو

فرحين اُچڻ، انفارميشن آفيسر، ڊائريڪٽوريٽ زرعي اطلاعات، زرعي توسيع سند حيدرآباد

جديد زرعي سهولتن، بهتر مارڪيٽنگ ۽ سرڪاري اسڪيمن تائين رسائي فراهم ڪري زرعي شعبي کي مضبوط بڻائڻ آهي.

اهم خاصيتون:

تجويز ڪيل قانون تحت گهٽ ۾ گهٽ اٺ آبادگار جيڪي گڏيل طور 50 ايڪڙ زرعي زمين جا مالڪ هجن، هڪ ”ايگريڪلچرل ڪليڪٽو“ قائم ڪرڻ جي اهل هوندا. هي هڪ اهڙو پيداواري ماڊل هوندو جنهن تحت ڪيترائي آبادگار پنهنجي زمينن کي گڏيل طور تي هلائيندا. دريائي (ڪڇي) ۽ برساتي علائقن لاءِ اها حد 70 ايڪڙ هوندي.

تجويز ڪيل قانون موجب هڪ کان 25 ايڪڙ تائين زمين رکندڙ آبادگار ننڍا آبادگار تصور ڪيا ويندا. ڪنهن به مخصوص واٽر ڪورس تي ٻن کان وڌيڪ فارمرز ڪليڪٽوز قائم نه ڪيا ويندا، جڏهن ته آبادگار پاڙيسري واٽر ڪورس تي قائم فارمرز ڪليڪٽوز ۾ پڻ شامل ٿي سگهندا. جتي ڪڇي، ڪوهستاني، نيم خشڪ ۽ خشڪ علائقي ۾ واٽر ڪورس موجود نه هجي، اتي آبادگار هن ايڪٽ تحت ايگريڪلچرل ڪليڪٽو قائم ۽ رجسٽر ڪرائي سگهندا.

ڪم ۽ ذميواريون:

زرعي ڪليڪٽوز جو بنيادي مقصد ميمبرن وچ ۾ گڏيل زراعت، سهڪار، هم آهنگي، وسيلن جي حصيداري ۽ ڪميونٽي جي بنياد تي زرعي ترقي کي هٿي ڏيڻ آهي.

ان سان گڏ جديد، سائنسي، موسمياتي تبديلي سان هم آهنگ ۽ ماحولياتي طور پائيدار زرعي طريقن ذريعي زرعي پيداوار، ڪارڪردگي، مناعفي، پائيداري ۽ ويليو ايڊيشن کي بهتر بڻائڻ پڻ انهن جي اهم ذميواريون ۾ شامل آهي.

زرعي ڪليڪٽوز زرعي ويليو چين جي سرگرمين، جن ۾ پيداوار، گڏ ڪرڻ، اسٽوريج، گريڊنگ، پروسيسنگ، پيڪنگ، ٽرانسپورٽيشن، مارڪيٽنگ، برانڊنگ، برآمد، ورچ ۽ زرعي ۽ لاڳاپيل شين جي وڪري شامل آهن، کي انجام ڏيڻ، سهولت فراهم ڪرڻ، مدد ڪرڻ يا هم آهنگ ڪرڻ لاءِ پڻ ڪم ڪندا.

ميمبرن کي سرڪاري اسڪيمن، مراعات، سبسڊين،

سند جي زرعي شعبي ۾ ننڍن آبادگارن کي گڏيل طور منظم ڪري، کين جديد زرعي سهولتن، وسيلن، مالي خدمتن ۽ مارڪيٽن تائين بهتر رسائي فراهم ڪرڻ لاءِ ”سند فارمرز ايگريڪلچرل ڪليڪٽوز ايڪٽ 2026ع“ هڪ اهم قدم آهي. هن قانون جو بنيادي تصور اهو آهي ته ننڍا آبادگار گڏجي پنهنجا وسيل، زمين، زرعي مشينري ۽ ٻيون سهولتون استعمال ڪري زرعي پيداوار ۾ واڌ، خرچن ۾ گهٽتائي ۽ پنهنجي پيداوار جي بهتر مارڪيٽنگ کي يقيني بڻائي سگهن.

سند ڪابينا، وڏي وزير سيد مراد علي شاهه جي صدارت هيٺ، زراعت، خوراڪ جي تحفظ ۽ بهراڙي جي ترقي تي ڌيان ڏيندڙ اهم پاليسي اجلاس ۾ ”سند فارمرز ايگريڪلچرل ڪليڪٽوز ايڪٽ 2026ع“ جي منظوري ڏني. تجويز ڪيل قانون ننڍن آبادگارن، مالوندن ۽ مڇي پاليندڙن کي گڏيل تنظيم جي صورت ۾ ڪم ڪرڻ جو موقعو فراهم ڪري ٿو، جنهن تحت اهي زمين، وسيلن ۽ زرعي مشينري کي گڏيل طور استعمال ڪري، مالي وسيلن ۽ ٽيڪنالاجي تائين رسائي بهتر بڻائي ۽ سڌي طرح اعليٰ قدر واري مارڪيٽن سان ڳنڍجي سگهن.

هي بل آبادگار تنظيم، سند چيمبر آف ايگريڪلچر، سند آبادگار بورڊ ۽ اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان سان وسيع صلاح مشورن کان پوءِ تيار ڪيو ويو آهي، جيڪو گڏيل زراعت ۽ زرعي ڪاروبار لاءِ هڪ جامع قانوني فریم ورڪ قائم ڪري ٿو.

هي قانون هڪ کان 25 ايڪڙ تائين زمين رکندڙ يا آباد ڪندڙ آبادگارن کي ننڍا آبادگار قرار ڏئي ٿو ۽ گڏيل تنظيم جو تصور مالداري ۽ اندرين پاڻي جي مڇيگيري تائين پڻ وڌائي ٿو. قانون ”هڪ ميمبر، هڪ ووٽ“ جي اصول تي ٻڌل جمهوري انتظامي ڍانچو متعارف ڪرائي ٿو، عورتن ۽ خواجا سرائن جي نمائندگي کي لازمي بڻائي ٿو. مناعفي جي ورچ لاءِ شفاف طريقيڪار قائم ڪري ٿو ۽ ڪاربن ڪريڊٽ ۽ ماحولياتي خدمتن جي مارڪيٽن ۾ شرڪت جا موقعا فراهم ڪري ٿو.

مقصد:

نئين قانون جو مقصد ننڍن آبادگارن کي گڏيل وسيلن،

گرائنٽس، فني مدد، مالي خدمتن، انشورنس جي سهولتن، ڊونر جي مدد سان هلندڙ پروگرامن، تربيت ۽ ٻين سرڪاري يا خانگي شعبي جي مددگار نظامن تائين رسائي فراهم ڪرڻ پڻ زرعي ڪليڪٽوز جي ذميوارين ۾ شامل آهي.

زرعي مشينري، اوزارن، سار سنڀال ۽ تحفظ، گاڏين، آبپاشي نظامن، انفراسٽرڪچر، ٽيڪنالاجي، قابل تجديد توانائي جي نظامن، اسٽوريج جي سهولتن ۽ ٻين گڏيل اثاثن جي گڏيل خريداري، ليز تي حاصل ڪرڻ، حصيداري، آپريشن، سار سنڀال ۽ تحفظ لاءِ سهولت فراهم ڪرڻ پڻ انهن جي ذميواري هوندي.

ساڳئي طرح زمين، پاڻي، زير زمين پاڻي، چراگاهن، حياتياتي تنوع ۽ قدرتي وسيلن جي موثر استعمال، تحفظ ۽ انتظام کي هٿي ڏيڻ لاءِ پڻ ڪم ڪيو ويندو.

مالداري، ڏيري، پولٽري، مچيگيري، آبي زراعت، زرعي بيلن، سماجي بيلن، فارم فاريستري، وڻڪاري، چاري جي ترقي، ويڊيو ايڊيشن، پروسيسنگ، تحفظ، پيڪنگ، برانڊنگ ۽ ٻين لاڳاپيل زرعي شعبن ۽ سرگرمين سان لاڳاپيل سرگرميون انجام ڏيڻ پڻ زرعي ڪليڪٽوز جي ڪم جو حصو هوندو.

موسمياتي تبديلي سان مطابقت، تدارڪ، ڪاربن ۾ گهٽتائي، ماحولياتي پائيداري، قدرتي آفتن کي منهن ڏيڻ جي صلاحيت، پاڻي جي تحفظ، قابل تجديد توانائي جي استعمال، مٽي جي تحفظ ۽ پائيدار زرعي طريقن کي هٿي ڏيڻ پڻ قانون ۾ شامل اهم ذميوارين مان آهي.

تحقيق، جدت، ڊجيٽلائيزيشن، ميڪانائيزيشن، ٽيڪنالاجي جي منتقلي، زرعي توسيعي خدمتن، ڊيٽا گڏ ڪرڻ، تربيت، آگاهي ۽ ميمبرن ۽ زرعي برادرين جي صلاحيت وڌائڻ لاءِ سهولت فراهم ڪرڻ پڻ زرعي ڪليڪٽوز جي ذميوارين ۾ شامل ڪيو ويو آهي. ننڍن آبادگارن، عورتن، نوجوانن، هارين، بٽائي دارن، پسمانده گروهن، موسمياتي تبديلي کان متاثر برادرين ۽ ماڻهن جي شموليت ۽ حصيداري کي هٿي ڏيڻ سان گڏ مقامي، قومي ۽ ٻين الاقوامي مارڪيٽن، اي ڪامرس پليٽ فارمن، سرٽيفڪيشن سسٽمن، معيارن ۽ زرعي ۽ لاڳاپيل شين سان لاڳاپيل سيٽپڪاري جي موقعن تائين رسائي فراهم ڪرڻ پڻ قانون جو حصو آهي.

زرعي ڪليڪٽو جي شفافيت، احتساب، مالي نظم، اندروني حڪمراني، جمهوري شموليت، رڪارڊ جي انتظام ۽ قانوني انتظام کي برقرار رکڻ تي پڻ زور ڏنو ويو آهي.

گڏيل اثاثن ۽ حڪومت يا ڊونر جي مدد سان فراهم ڪيل اثاثن جي حفاظت، تحفظ، سار سنڀال ۽ غلط استعمال يا ذاتي قبضي

کي روڪڻ پڻ زرعي ڪليڪٽوز جي ذميوارين ۾ شامل آهي. قانوني گڏيل آمدني پيدا ڪرڻ ۽ هن ايڪٽ جي مقصدن سان مطابقت رکندڙ قانوني تجارتي، ترقياتي يا آمدني پيدا ڪندڙ سرگرميون انجام ڏيڻ لاءِ پڻ زرعي ڪليڪٽوز ڪم ڪندا.

ان سان گڏ ٽيڪس، مالي انتظام، مزدورن، ماحولياتي تحفظ، حفاظتي معيارن ۽ ريگيوليٽري گهرجن سان لاڳاپيل سڀني لاڳو قانونن تي عمل ڪرڻ لازمي هوندو.

هن ايڪٽ جي مقصدن کي پورو ڪرڻ لاءِ ضروري ٻيا ڪم، سرگرميون يا ذميواريون انجام ڏيڻ يا جيڪي وقت بوقت حڪومت يا سنڌ ايگريڪلچرل ڪليڪٽو ريگيوليٽري ڪميشن طرفان مقرر ڪيون وڃن، اهي پڻ زرعي ڪليڪٽوز جي ذميوارين ۾ شامل هوندا.

ٻيون خاصيتون:

قانون ”سنڌ ايگريڪلچرل ڪليڪٽوز ريگيوليٽري ڪميشن“ قائم ڪندو، جيڪا ’ڪليڪٽوز‘ جي رجسٽريشن، نگراني ۽ ضابطي جي ذميوار هوندي.

هر ’ڪليڪٽو‘ ۾ هڪ جنرل باڊي ۽ هڪ چونڊيل انتظامي ڪميٽي هوندي، جڏهن ته سڀئي ميمبر ووٽ ڏيڻ جي حق، معلومات تائين رسائي ۽ ٻين قانوني حقن مان فائدو حاصل ڪندا. تجويز ڪيل ريگيوليٽري اثارتي ضلعي سطح تي زرعي ڪليڪٽوز جي موثر قيام، رجسٽريشن ۽ نگراني کي يقيني بڻائيندي، جنهن سان آبادگار پاڻ کي منظم ڪري پنهنجي زرعي سرگرمين کي وڌائي سگهندا.

نتيجو:

سنڌ فارمرز ايگريڪلچرل ڪليڪٽوز ايڪٽ 2026ع سنڌ جي ننڍن آبادگارن کي گڏيل طور منظم ڪرڻ ۽ کين زرعي شعبي ۾ وڌيڪ موثر، بااختيار ۽ منظم ڪردار ادا ڪرڻ جو موقعو فراهم ڪرڻ طرف هڪ اهم قدم آهي. هن قانون ذريعي آبادگارن کي گڏيل وسيلن، جديد ٽيڪنالاجي، مالي خدمتن، سرڪاري اسڪيمن، زرعي مشينري ۽ بهتر مارڪيٽن تائين رسائي فراهم ڪرڻ سان گڏ گڏيل زراعت ۽ پائيدار زرعي سرگرمين کي هٿي ڏيڻ جا رستا هموار ٿيندا. جيڪڏهن هن قانون تي موثر نموني عملدرآمد يقيني بڻايو وڃي ته زرعي ڪليڪٽوز ننڍن آبادگارن جي پيداوار، آمدني ۽ مارڪيٽ تائين رسائي بهتر بڻائڻ سان گڏ سنڌ جي زرعي معيشت کي وڌيڪ مضبوط ۽ پائيدار بڻائڻ ۾ پڻ اهم ڪردار ادا ڪري سگهن ٿا.

سردار محمد بخش خان مهر وزير زراعت حڪومت سنڌ جي زرعي توسيع سنڌ حيدرآباد دوري بابت رپورٽ

رپورٽ: محسن خان سھتو، انفارميشن آفيسر، زرعي اطلاعات، زرعي توسيع سنڌ حيدرآباد

ڊاٽن جي هدايت هارين جي معاشي استحصال تي سخت ڪاوڙ جو اظهار ڪندي وزير زراعت واضع ڪيو ته ”هارين جو حق ماريندڙن کي ڪنهن به صورت ۾ برداشت نه ڪيو ويندو.“ صوبي ۾ غير معياري بچ، جملي ڪاڊ ۽ نقصانڪار زرعي دوائن (Pesticides) جو ڪاروبار ڪندڙ مافيا هارين جي پيڙهي ٻوڙ سان گڏ زمينن کي به بنجر بڻائي رهي آهي. ان مافيا جي مڪمل خاتمي لاءِ وزير زراعت آفيسرن کي ٻه توڪ احڪامات جاري ڪيا: هڪ هفتي جي مهلت: لاڳاپيل آفيسرن کي هدايت ڪئي وئي آهي ته اهي هڪ هفتي اندر تفصيلي رپورٽ پيش ڪن ته جملي زرعي دوائن وڪرو ڪندڙن خلاف هيٺي تائين ڪيتريون ڪارروايون ڪيون ويون آهن. اينتي ڪرپشن حوالي ڪرڻ جي وارننگ: سردار محمد بخش مهر صاف لفظن ۾ چيو ته جيڪڏهن کاتي جي آفيسرن جملي دوائن وڪڻندڙن خلاف سخت ايڪشن نه ڪيو ته هو پاڻ انهن آفيسرن ۽ مافيا خلاف ڪارروائي لاءِ اينتي ڪرپشن کاتي کي هدايت جاري ڪندو. غفلت ۽ دير برداشت نه ڪئي ويندي دوري دوران وزير زراعت هارين جي شڪايتن جي ازالو لاءِ انتظاميا کي سختي سان پابند ڪيو ته آبادگارن جي جائز مسئلن کي ترجيحي بنيادن تي حل ڪيو وڃي. هن چيو ته ڪم ۾ ڪنهن به قسم جي سستي، غفلت يا دير کي هرگز معاف نه ڪيو ويندو. حاصل ڪلام حيدرآباد ۾ صوبائي وزير زراعت سردار محمد بخش مهر جي اها گڏجاڻي ۽ سخت موقف سنڌ جي زراعت لاءِ هڪ مثبت سنئون آهي. جيڪڏهن ننڍن هارين کي واقعي ترجيح ڏني وئي، پاڻي جو صحيح استعمال يقيني بڻايو ويو ۽ جملي دوائن جي مافيا جو خاتمو ٿيو ته سنڌ جو هاري سائي پائيندڙ ٿيندو ۽ صوبي سان گڏ ملڪ جي معيشت به مضبوط ٿيندي. هاڻي ڏسڻو اهو آهي ته کاتي جا آفيسر انهن هدايتن تي ڪيتري تيزي سان عمل ڪن ٿا.

سنڌ جي زرعي ترقي ۽ هارين جي خوشحالي: وزير زراعت سردار محمد بخش مهر جو حيدرآباد جو اهم دورو سنڌ جي معيشت ۾ زراعت کي ڪرنگهي جي هڏي واري حيثيت حاصل آهي، ۽ صوبي جي ترقيءَ جو دارومدار سڌو سنئون هارين ۽ آبادگارن جي خوشحاليءَ سان جڙيل آهي. ان سلسلي ۾، سنڌ جي صوبائي وزير زراعت سردار محمد بخش مهر حيدرآباد جو هڪ اهم دورو ڪيو. هن دوري دوران صوبي جي سمورن ضلعن مان آيل هارين ۽ آبادگارن وڏي انگ ۾ شرڪت ڪئي، جتي صوبائي وزير سندن مسئلا تفصيل سان ٻڌا ۽ موقعي تي ئي انهن جي حل لاءِ لاڳاپيل آفيسرن کي سخت هدايتون جاري ڪيون. ننڍن آبادگارن کي اڳتي آڻڻ جو تاريخي عزم اهم گڏجاڻي دوران وزير زراعت سردار محمد بخش مهر سنڌ حڪومت جي زرعي پاليسين کي واضح ڪندي هڪ انتهائي اهم ۽ انقلابي اعلان ڪيو. هن چيو ته ”هاڻي وڏن زميندارن سان گڏوگڏ ننڍن آبادگارن کي به اڳتي آڻڻو پوندو.“ ماضيءَ ۾ اڪثر اهو ڏسڻ ۾ آيو آهي ته سرڪاري مراعات، بچ ۽ پاڻ جو وڏو حصو بااثر ماڻهو کڻي ويندا آهن، جنهن ڪري اصل محنت ڪندڙ ننڍو هاري محروم رهجي ويندو آهي. وزير زراعت ان ڳالهه تي زور ڏنو ته حڪومت هاڻي ننڍن هارين کي بااختيار بڻائڻ لاءِ قدم کڻي رهي آهي. هن چيو ته ڪليڪٽوز ايڪٽ (Collectives Act) ذريعي ننڍن آبادگارن کي منظم ڪري سڌو سنئون فائدو پهچايو ويندو. پاڻي جي کوٽ ۽ جديد زرعي نظام جو قيام سنڌ جي زراعت کي درپيش چيلينجز تي ڳالهائيندي سردار محمد بخش مهر چيو ته پاڻي جي قلت هڪ وڏو مسئلو آهي، جنهن جو حل روايتي طريقن سان ممڪن ناهي. هن آفيسرن ۽ آبادگارن کي مخاطب ٿيندي چيو ته اسان کي گڏجي هڪ اهڙو جديد نظام جوڙڻو پوندو جنهن سان پاڻي جي وڌ کان وڌ بچت ٿي سگهي. فصلن جي في اڪيڙ پيداوار ۾ نمايان سڌارو اچي. جملي زرعي دوائن ۽ مافيا خلاف ڪريڪ

جناب محمد زمان ناریجو، سیکریٹری زراعت
سیلاء ۽ پرائسز ڈپارٹمینٹ، حکومت سندھ جون مصروفیتون

جناب الله ورايو رند، ڊائريڪٽر جنرل زرعي توسيع
زراعت کاتو، حڪومت سنڌ
جي رٽائرمينٽ واري تقريب جون جھلڪيون

